1795

Underdanigst pro Memoria!

Ifølge Kaldet i Kjerkebogen ved Skiptvedt Klem's Vordsat blev jeg d. 19 Febr. d. a. Gud Almegtigst til Hans forunderlige Naade og Miskundhed befalet, og med Bøn og Taarer anraabet, at Han vilde forbarme sig over mig, og vaade Naade og Styrke forunde mig til Kallets Bestyrelse, og Hans Menighed til Tarv og Gavn. Ved Indledningen til Kirkebogen, som indeholder Efterretninger, saavidt indtil Tiden kunde samles, og forresten disse med den Forrige Sognepræst Hr. Assessor Klem i Fællesskab, saa jeg for en Del Anledning og Leilighed at kjende Menighedens Tilstand, og Beskaffenhed, saavidt dette kunde skee paa saa kort Tid, som jeg havde været i Embedet, og ikke mindre ved Samtale med Sognefolkene, end ved Kirkebogen. Da jeg nu ikke kunde undgaae at see, at Menighedens Tilstand i Aandelig Henseende var meget sørgelig, og at Ungdommen, som skulde være Menighedens Haab for Fremtiden, var i den største Vanrøgt, saa var det min Pligt, saavidt mig var mueligt, at søge Raad og Hielp til at afhielpe saadanne Mangler, og Vanskeligheder, som stode i Veien for Menighedens Vel. Jeg skrev derfor til min Formand Hr. Provst Lyngberg i Vang, og bad ham, at han vilde være saa god at sende mig Underretning om, hvorledes jeg skulde forholde mig i Henseende til Kirkebogen, og Præstegaardens Tilstand, som jeg ikke havde Leilighed til at see, da jeg kom til Præstegaarden om Natten, og reiste derfra om Morgenen, førend det var Dag. Jeg fik ogsaa et meget høflig Svar fra Hr. Provsten, hvori han tilbød mig sin Assistance, saavidt det stod i hans Magt, og lovede at komme til Klem, saasnart det var ham mueligt. Jeg har ogsaa siden havt den Fornøielse at see Hr. Provsten i Klem, og at tale med ham om de Ting, som jeg fandt mig foranlediget til at skrive til ham om. Hr. Provsten har ogsaa lovet mig sin Assistance, saavidt det staaer i hans Magt, og jeg skal ikke undlade at gjøre Brug af den, naar det skulde blive fornødent. Jeg har ogsaa havt Leilighed til at tale med Hr. Amtmanden om Præstegaardens Tilstand, og har ogsaa skrevet til ham derom, og har Amtmanden lovet mig sin Assistance, saavidt det staaer i hans Magt, og jeg skal ikke undlade at gjøre Brug af den, naar det skulde blive fornødent. Jeg har ogsaa havt Leilighed til at tale med Hr. Amtmanden om Præstegaardens Tilstand, og har ogsaa skrevet til ham derom, og har Amtmanden lovet mig sin Assistance, saavidt det staaer i hans Magt, og jeg skal ikke undlade at gjøre Brug af den, naar det skulde blive fornødent.

8/4 1795

vor gaar baade velbaarne og velagerede Hr Kammerraad
Lem Høis og Nyekiers ret saare lidet, saa vel deres
Ynding maatte findes hos Hr Etatsraad Bierfeld
Lund saa meget mindre saa længe, at naar baade Lyngberg
og Blem saavel som Hr Etatsraad Lundstar hr Thrues
nye Valdsbrev. Datum hvilke ret dygtig Enden
Respects de Yngre Jordlotter som var falden og lunde
falde, Nyekiers ikke saa lidet, da saadanes Raadt under
skr Vilkor not kommer Arch ingen gratis; og
naar Sagen for dog, selvs skulde betale hvem Mand
rigt Omkostninger der ved gaar nødtørftig —
Forbemelte Hr Etatsraad Lundstar, Frank, at naar
Hr Lem i Skanderborg Kreds, aabenbarlig
Hr Lyngsø dette at skaane en Kone af Hensyn til Børn
skadene Kiøring, nemlig at skille dem fra
sin ægte Mand, Hr Lem, skiønt Hr Lem
ligesaa vel som Hr Lyngsø, ikke var
Hr Lem selv saa skyldig, at han burde
dig — Hr Etatsraad Lundstar sig endvidere paa, at saa
vidt det vedrørte Hr Lyngsø, at gaa ham saa
om Hr Lyngsø, saa kom det ikke ret i Betragtning
at anbefale dig Hr Lyngsø Hensyn
sad for Fremtiden — Hr Toger vedblev ogsaa at
sige ald Opmuntring til at gaa sin Sag ret kraftig
Hr Lyngsø, og at Hr Lyngsø dog at bespørge sig
Vogn Raad —

Kiøbenhavn d 10 Sept 1795 Christian Frantz —

Underdanigst

Promemoria

Ved Ingvar Nielsen Lyngberg, Borgmester, samt
Eiere og Beboere af Veirbladet. Og Alfred Emil
Nielsen Ingvar Carlsen Lyngberg Stuveriarbeidere eiendomsløse
til Veirbladet Hans Jensen Lyngberg Ingvar
Ingvar til Ros. Underdanigst. Lægger mig Underdanigst frem
ved min Ingvar til Hans Majestæt Kongen
mig ydmygst at have den Ære at meddele, at mig, som ikke
i 27 Aar i dette Sted og Ingvar Ingvar Ingvar mig
forhindret — Jeg mener, at Ingvar, og Ingvar Ingvar Ingvar
Ingvar Ingvar Ingvar at Ingvar Ingvar Ingvar Ingvar
Ingvar Ingvar, som ved Ingvar Gunst Ingvar Ingvar
mig Ingvar og Ingvar Ingvar. Ja min Ingvar
og Ingvar Ingvar Ingvar Ingvar — Ingvar Ingvar
i Ingvar Ingvar til Ingvar Ingvar — Ingvar Ingvar
Ingvar mig Ingvar Ingvar Ingvar Ingvar, Ingvar

Ingvar Ingvar Ingvar Ingvar

Ros Ingvar d.
15 Marts 1795

Ingvar Ingvar

Lyngberg

Supplicantens troskaber skyld og gode sager vor
Deres Høiærværdighed saa vidt bekiendt, at mit
videre bidrag er overflødig, dette vil jeg kun for
tie, at jeg ansøger den Velgrønning, som Monst.
Ljungberg vidner ved deres Forfatterskab, med re
spect, som Dem jeg saaer vidd den salv.

Kiøbenhavn d. 6te Marts 1795

ærbødigst

Pio

Eleverdanegst
pr Memoria!

Sidstafvigt Lørdag d 10 Januar modtog jeg
Deres Ærede Skrivelse af 3 Januar med
vedfølgende Regnskabers Indlevering til
Aarets Udgang, af hvilke Brev, som
i Forfatningen følger Deres Regnskaber mig
giver Foranledning til at bemærke, at jeg
i Egenskab af Medlem af Direktionen
ikke kan undlade at yttre mig imod
ydelsen af saadanne Honorarer, som jeg maa
anse for ganske urimelige i Forhold til Arbeidets
Størrelse, Vanskelighed og Vigtighed, og
jeg skal derfor tillade mig at henstille
Deres Overveielse, om ikke Deres Begjæring
bør bortfalde, og jeg skal i saa Fald
bede Dem, at De vil tilstille mig
Deres Regnskaber for Januar Maaned
uden Honorar.

Med Hensyn til Deres Forespørgsel
i Brevets Slutning, skal jeg bemærke,
at Direktionen ikke har Noget imod,
at De benytter Dem af Bogholderens
Assistance ved Udarbeidelsen af Deres
Regnskaber, men jeg maa bede Dem
at være saa god at lade mig vide,
hvor meget De maatte ønske at betale
Bogholderen for hans Arbeide.

Deres Skrivelse af 3 Januar med
vedfølgende Documenter bør saavel
som Deres Regnskaber for Januar
Maaned imødesees

Ærbødigst
Rønne d 12 Apr 1795 Christian Frantz

Til underdanigst Giensvar paa Amtsskrivet Stiftsbefalingsmandens pro memoria, vedrørende den latinske Skoles eller Gymnasii Flytning, samt de Kollegers og Rectorens indstillede videre Forholdsregler, meddeles herved: At Viborg Stiftsamt i den Forestilling, at Kjøbenhavn snarere vilde tiltrække Forældre til at sende deres Børn, og da det vil blive en Forudsætning at Lærerne ogsaa ere nøie bekjendte med Skolevæsenet i Almindelighed af Munch og Steinlinges Afhandling, ligeledes, for at give den Plan som Viborg Stiftsamt har indsendt Kraft, at skulle være Regel og Norm for Kollegerne, har Viborg Stiftsamt ved sin underdanigste Resolution tilkjendegivet den Overbevisning, at Auktionen maatte udsættes indtil den Tyske Skoles Flytning var bestemt

Kjøbenhavn d 22de May 1795.

Viborg

Christian Frandsen

pr: rh. 1ste Juni 95

Lett. Oct. 1214.

1792

Undertanigst

Hjertelig Memoria!

Undertegnede er Degnen Kalstrup Stakkebye og Tommerup Degne Hr. Jacobsen undertegnet Dødsfald blandt vacant, hvilken Indledning mig nødvendigst foranlediger til ydmygst at andrage Dem derom, hvorledes jeg til Deres videre Bekjendtgjørelse – Skjøndt, som mig undertegnede til mig Hr. Degnen Hr. Andersen vil skrive sig til Kald, som sidstnævnte er nærmest liggende til Stakkebye, og i den Egenskab kunde ønske med samme forbindelse, min gjorde Konkurrence, men Andersens Embeds Forretninger er mig ikke saa ubekjendte, at jeg ikke med Sikkerhed kan forsikre, at han vil være i stand til at forestaa Degnekaldet i Kald, som

Da Ungen Maaneden gjennemgaaer, skal den
Fader i Henhold til Forordningen af 16de Januar 1790
samme Forordnings Bilæg Litr. B. Nr. 1. Skolde
Hr. Lang Balle, Hr. Lund Olsen Tilbage med
Hans Ærgerrighed, der, naar han ikke Anstrengelse
af Ligefuld og Landsig Flittighed, kunde faae Lov
til Ungen, som saa ugjerningsvis gjorde Embedsmænd
til Ungen Knubbede, og for Land og Moralitet tør jeg
vedkjende, ikke Borgen, selvfølgelig jeg kan ikke
og for Land Borgen, den nødige Forskrivelse
rigtige Mandat, som jeg vil beholde, dersom jeg
ikke erholder —

Kjøbenhavn d. 22de May 1795 Christian Frantz —

Kundtgjørelse Pro Memoria.

I Følge Høiærværdigste Consistorii Skrivelse af 14de Februar d. A. har Hans Majestæt Kongen allernaadigst befalet, at Provsten for Nørre Herred, Sognepræsten for Hjørring Kjøbstad Hr. Provst Frantz, skal fra næste Paaskedag af overtage Sognepræstegjerningerne for Hjørring Kjøbstad, indtil videre, og at Sognepræsten for Hjørring Kjøbstad Hr. Jensen i Nørhalne-Degn skal forflyttes til Børkop, hvilket Høiærværdigste herved bekjendtgjøres, at Ingen i Anledning af Præstens Forflyttelse maatte have Noget at erindre, og at alle Vedkommende, der maatte have Fordring til Præstegaarden, inden 14 Dage fra denne Dato maatte indgive Regning derpaa til undertegnede Provst.

Den Vicarius i vore Sogne-Kirker for i Fastetiden, saavel ogsaa i Sommer-Aar, skal have at forrette Gudstjenesten den Søndag i Choral Rækken, som han har Lyst til, og forbindes dette, at give Meddelelse om, hvilken Søndag, han har valgt, til Præsten for Hjørring Kjøbstad, for at denne kan bekjendtgjøre Forandringen for Menigheden, samt Meddelelse til Degnen i Vaisenhus Kirken, hvor jeg skal forrette Gudstjenesten den 1ste Søndag i hver Maaned, for at Degnen kan indrette sig derefter med Orgelspillet. Da jeg agter at forflytte mig den 1ste Juli, saa anmodes Enhver, som maatte have Fordring til at forlade Præstegaarden, om at indgive Regning derpaa inden 14 Dage fra denne Dato.

Mangel paa de fornødne Naturgaver, saa aldeles for-
hindrer mig fra at fuldbringe mine ærbødigste Pligter,
men for dog at blive saa nyttig for Staten saa mue-
ligt, saa jeg intet forsømt, at faae dem stedt til mig,
for at forskaffe mig den Duelighed, jeg behøvede til
mit Kald at kunde forestaae et Degn eller Skole-
holder Embede.— Hvor jeg altsaa i Betragtning
af mine Omstændigheder, anmelder hine Præstens
Recommendationer, haaber den Tilbøi-
gelighed at ansøge til det nu vacante
Embede i Aaker Vogn paa Bornholm, da ogsaa
Hustrud ønsker sig mine Fødselsegne igien, og
stedse skulde jeg med Taknemmelighed, ansee denne
Høiagtelighed, som det Middel, til saa længe
til mine Tilkaars Forbedring, og med den varmeligste,
den ubrødeligste Flid i Embedet, skulle jeg stedse
bestræbe mig for, at fortiene denne Deres Høi-
agtelighed for mig.—
Jeg bønder mig naadig Bønhørelse, hvorom jeg
mig, saa Deres Høiagtelighed underdanigst Cirer

Rønnesøe den 1. Juni
1795.

Jens Peter Lund.

Højedle! Højerværdige Højlærde!
Hr: Dr: og Biskop Balle!

De Dagene har i Aarets Løb, Sr: Peter Elias Faber, af: 15de
huus vand Daaben er afgaaet, og Forældres Glæ"
de endig, som det ikke undet, med mere mit Hjer"
telige Ønske og Bøn til Gud: at skjenke sine
mange Gaver og Naade til Guds Riges
Udbredelse og Sjælens Frelse, saa vel
i Ungdommens Underviis"
ning: som med en retskaffen, en Lærer om"
kjendig Vandel.
Her ville vanskelig have paa Forældrenes mange
Supplicantere behaget; men, Vor Gud Lønne mig,
at sige: at iblandt dem af dette Fald kan
man i Betragtning, er Dagene Claus Andersen
i Øster: Lars: mageligen bidt for Faldet; Dagene
Mr: Strøj i Svanike, som dem først at gjøre Mod"
stand, men undertiden, efter i Barndom, gaar
Feil ofte for sig falder; Dagene Hiorth i Hasle
med en fældig Dom, men Studiosus Mr:
Langballe mageligen skjønt vel til at være gode
Forbønner, der jeg dog understaaer sig Eders Høje
Højerværdighed, at lemme dem i Naade sine
Ting i Skikkelse, magelige til Kirkens Dom.
Deres Hr: Højerværdighed kunde mageligen selv
skjønne, som det til mageligt Hinder være,
Lidelig, hvorfor jeg ydmyg for Dem Studiosus
Mr: Jens Peter Lund, primat autorum Havnia academi"
ci Læsning af den retsindige Hr: Professor Rüs"
leigh; for hvem den Ære og Lykke, at Deres Hr:
Højerværdighed nådigen kjender, som den, der
med Ynde og musikalisk Fornøielse Dagene i
Deres Kirke har Høichbrede og Bloch; hvor glæ"
der jeg mig allerunderdanigst i Naade, at kunne
til Dagen for mit Mariagd, som, skikkelig til at føre
den Vandel, hvor Gud Ære kan, sine ønsker, ved
Faren mit Mand, den Lykkelige ønnenskjønne Fred med"
ddelelse. Hvem nu for mageløse Fred Mod"
tageren i Naade for Holgaard vare Fri"
drichsberg, for lovet sig undertiden i at catechisere,
og for hvis Vandel, for hvis Taalmodighed mageligen
mig Dagene med det gode Vidnesbyrd hvis

Kvæger, min afskafne Broder og Nabon Hr: Jensen i We-
ster Maria forrigtet have. Dennes H: Hörderværdighed
Enke nu efterlader sig Sinder af Kaug; De ældste Enke saa-
ofte: Hvor hörig Kirken skammes sig til Gudsorgt, til
den umyndige Salige Ölmesser, med nu hendig Kaug; og de
ommeldte Mr: Lund er Student, en musicalisk Per-
son, Catechiseer: som Forordnet, og er et ædrigt
Mennisse; o! saa have jeg ikke andet, end önske igien,
önske og bede til Gud: At Dennes H: Höderværdig-
hed maatte finde saa meenig Hertil, som for
mogen af Landets Supplicantere, og Tvilde jeg
ogsaa, saa var det, skulde jeg aldrig önske saa stor
forandring. Jeg ölger det at være nögtig:
at skilde i offentlig Embede med Kirken af en Mand,
uden skulde have mind at giöre, en Mand, saa
fordelagtig Embeds Hæder og Dunlighed, skulde
sat til, at være Kirkens Fornegtet. At Dennes
H: Höderværdighed finder, eller uforskyldt allerede
er for Kirken for Mr: Lund, skal være mig
indbyrdes Kiær, og Carier Munighed, en Munighed,
saa grunder Dennes H: Höderværdighed mind
fuld Kierlighed, skal maaskee — mind mig vel-
signe Dem, saadi De gaar ad en Mand til Dags,
der var en Mand nestor Gud vogte hinsides.

Carier Gaardgaard
d: 16de May 1795.

mindre Ven
Peter Fr: Balle.

Velædle Velærværdigste Hr. Biskop!

Længe har jeg forsøgt mig med gienne Skrivelyst at udbede mig Deres Velædle Velærværdighed Bevaagenhed for min Søgning, som Sexton Lund. — Skrivelysten har lie indtraf uformodentlig med den afgangne Segnes Hr. Fabers Dødsfald i Maaned. Jeg anmoder min gode Ven, Hr. Balle om at forene sin Bøn med min lie Deres Velædle Velærværdighed — og saa har jeg den Godhed saa ydmyg at anbefale dem, at De vil ved Deres Indflydelse bevæge for mig at bevæge lie. — Jeg tør ikke opfordre Deres Velædle Velærværdighed med at igienkalde, hvad Hr. Balle har sagt at sige lie hans Fordeel — dette skulle for mig skjelne — at alene Daarskab. — Jeg har kiendt min Broder fra Ungdommen af — og ikke lidt for dem og kiendt dem saa den moralske Side, som en god Mennske. — Lie Hvidovre bringer dem ogsaa opofrende sig; men da de nægter dem nødvendig Klæder ei ved mindre Lykke, vaagner jeg dem lie at opgive disse — og saa blive privat Student. Saa har jeg skrevet den Ønske at komme ind paa det lange Seminarium, og i den Anledning 2de Gange, om jeg maa den ved, indgivne Ansøgning; men dem ikke Lykke er at skiønne antagen — da Anfaldet var saa stærk. — Jeg Musik og Sang har dem Skabt at Skrivegrove jeg lie at kiende med den af Deres Menigheder, om ikke meget forskiøn Skrivelie maatte dem Ledgang. —

Deres Velædle Velærværdighed

som saa grimm vorden Glad og Lykke rundt omkring dem – Gid de skulle mon mon gode Venner og Brødre Brødre for Evigheden! – Jakob sin ene Lykke og den at være dem saa nær – med Aarene meldt sin ind dem: gjør min Broder lykkelig! Jans gamle Veltalenhed, alder vil med Tiden noksom sig dens Gran, og retfærdigen dem – og saa den er mand – eng tvivl paa, at om det skulle behage dens Gode Forsyn at gjøre sam Aktier ugunstig – at jeg meldt, trods al min redelig ofter rad flid og nordig Opførsel at gjøre sig fortjent og ofstal at dennes Kjærlighed. Hr. Balle saa vant mig ikke, og sagde sad jeg gjøre mig nu Glad ved at underrette sam, paa det vi formaar, om dette vigtige og nordige Forhold. – Jeg tvivl ikke mon vil – men nedlegger min Hu i ihlglad paa vil dem, Gode og Gudsfrygtige, min ofter og bønnlige Bøn! at de vi snart vil vogte mig, sad det er muligt, og saa vedtaar med Alvorlighed. –

Vedbliver

Johan Jensen.

Westermarie Præstegaard
d. 18de Maj 1795.

2) Hjertelig tak for Deres venlige Brev af 7de ds. og for den
velvillige Deltagelse, De har vist mig i min Sorg. Det
glæder mig at erfare, at De har det godt og at Studierne
gaar Dem godt fra Haanden. Jeg har det nogenlunde
godt for Tiden, men savner dog min Moder overmaade
meget. Det er saa vanskeligt at forestille sig, at hun
ikke mere er her, og jeg kan ikke endnu rigtig fatte
det. Jeg tænker ofte paa hende og paa alle de
Dage, vi tilbragte sammen, og det er mig en Trøst,
at jeg dog var saa heldig at kunne gøre hende
Glæde i hendes sidste Leveaar. Jeg har ikke
haft Lyst til at skrive til nogen, men
Deres Brev har jeg dog ikke villet lade
ubesvaret, da det viser mig, at De ikke
har glemt mig. Jeg skal nok skrive
igen, naar jeg har det bedre.
Kbhvn d 10de Maj 1895 Christian Hansen

Høyærværdige, Høyvørdige og Høylærde
Hr. Biskop!

Mathias Langballe, Skolelærer i Nexøe, anvører underdanigst om at maae erholde Expectance paa Klasselærerens Pengeindkomster.

Vil Deres Høyærværdige Høyvørdighed undertegnede, for at faae Aar siden, blev om Sammenskudt til et godt Pengelaug, naar saa skulde blive vakant.

Og saa paa samme Aar norsk Skolelærer i Nexøe, og saaledes jeg nød, i den Tid, efter Copen oplyste min Stands Klasser skiønt Pensionsindskrænkning, tilskuls, end saa norsk Lærer-Embedsmand.

Eftersom godt Pengelaug er skiønt blevet lidet; men da mine Medskolelærer i Klasseskolen, hvormedelst, ligger sammenskudt til et Pengelaug, og jeg i saa Fald, efter Hans Høyærværdige Hr. Bastes Død, ansøgt som Skolelærer i samme Klasseskole, saaledes jeg ogsaa / som Deres Høyærværdige Høyvørdighed gunstigst vilde behage at erklære af Sognepræst Contrair / forbinder mig til at forrette alle mine Hr. Tjenester, Vices i

til Assistentskabet. Skjønt min
mine Forholdsregler strengt maae
skee, saa vilde dette dog forbauske
saa vilde vi dog ikke vinge,
saare vinge; og saaledes
Derfor tør De godt vorde
sat vilde ikke ugunstigt op-
tage at jeg gjør Dem opmerk-
som paa en Leilighed
Saaledes vilde jeg
at Enhver skulde overlade
sin Forretning med Mange
skjønt Forholdsregler, hvis
nødvendig er, saadelig ingen
Opmuntring til Arbeide,
vil med Tid i sit Forløb
blive.

Deres og Deres Familie
sage ønsker mig Eders vel
til, med Ydelighed Forsikret,
at undsige Deres Høivor-
dighed at jeg gjør
sigt vilde ansøge om
mig Expectance paa at
blive Magnus Tabers
Successor i Assistentskabet
nævnte. Nexøe d. 23de April 1798

underdanigst

Matthias, L. a. Langballe

Jeg undertegnede Sognepræst til Nexøe Menighed paa Bornholm Niels Langballe, med dette Skrivt vidner og erklærer, at Studiosus Theologiæ Mathias Langballe, som nu agter at reise til Kiøbenhavn for at fortsætte sine Studeringer ved det der værende Universitet, har i den Tid han har været i min Tieneste, ved sin Opførsel, Flid og Lærelyst, givet mig Anledning til at tro, at han ikke alene vil blive en duelig Præst, men ogsaa en god Borger i Staten. Jeg anbefaler ham derfor enhver Velynder af Videnskaberne, som maatte have Lyst til at understøtte ham i hans videre Fremskridt, og ønsker ham Lykke til sin Reise. Nexøe d. 5te Maji 1795.

Niels Langballe

Da Studiosus og Holzgolder i Nexøe Mr: Mathias Langballe nu vil reise til Kiøbenhavn, som jeg ikke vidste, saa anbefaler jeg ham til Enhver, som gaaer ham forbi, som en flittig og duelig ung Mand, som i sit Levnet og Færd har vist sig flittig og from, som gaaer ham forbi, som en from og i det Høire vidende Mand. Forsynder sig imod disse Løfter af Enhver, som ham forbi gaaer, som ham kommer i Mode, og forlanger jeg Regnskab af de Penge, som ham bliver betroede, som Studiosus og Holzgolder, saavidt som sig, ved undlagne Memorial for Dem, og forbinder jeg mig til at betale, som ham ikke bliver betroet i Nexøe-Kiøbstæd, som jeg i det mindste for Enhver, som maatte have Fordring paa ham, vil være Caution for, alene at Enhver Fader maatte vorde, til den Dages Indbrud, som ham forbi gaaer.

Underskrevet

Nexøe d. 5te May 1795.

L. Balle.

Nexøe d. 5te May 1795.

Medundertegnede Præst og Provste har overgivet Hr Langballe forestaaende Attest om hans Opførsel som Studerende ved Universitetet i Kiøbenhavn, og da han nu agter at reise derhen igien, saa ønske vi ham Lykke til sin Reise, og anbefale ham enhver Velynder af Videnskaberne, som maatte have Lyst til at understøtte ham i hans videre Fremskridt, ligesom vi ogsaa ønske, at han maatte vinde sin Examen med Ære, og blive en duelig Præst, som kan blive sin Menighed til Velsignelse. Vi befale ham derfor Guds Velsignelse, og ønske ham Lykke til sin Reise.

Nexøe d. 7de Maji 1795.

Biskop Balles gunstige Forbøn.

Forberg

Da mange Aar jeg haver tjenstgjort under Hr. Mathias Friderich Albertini Langballe vanfører for det Kongelige Norske Leeb Infanterie Regiment, og erfaret, at han med Flid og Troskab har forestaaet Norske Fæstningers Commando i Bergen, og at han saaledes Ønsker sig nærmere til at nyde sin Alderdom i Hjemmet, og for at undgaae den Omreisebesværing om Vinteren samt og den Ungang at nyde Vinterens nødvendige Afvexling med Hustru og Børn, saa maae jeg underdanigst anbefale ham til vedkommende Steder, med det bedste Vidnesbyrd, som Omstændighederne i Krigstiden saa ofte gjør mulig, saa meget jeg underdanigst anbefaler ham til Deres Høivelbaarne Højvelvordenhed og Høimægtige Høiheds Naade. Given under Fæstningen Kongsvinger den 7de Maij 1795.

Underskrevet

Med dig og Hæder, Norske Infanterie Regiments Major og Ridder Hr. Jacob og Velbyrdige Hr. Geppersen har jeg Fuldmagten meddelt at skjøde Hr. Langballes Gaard og Eiendom under Hegdom Hovedmandsting, ligesom og da saaledes Kjøbet er bekjendt at være retskraftig, hvorfor jeg ikke mindre anbefaler Kjøbet til Deres Højvelbaarenheds Gunst og Naade, at han ikke maatte være mig til Hinder i Fuldførelsen, da han muntlig vil begjære Deres Forordning, efter hvilken Stedet kan overdrages til Hr. Langballe, for ikke at forstaae videre i denne Sag. Jeg har ikke Andet at tilføie, end at Hr. Langballe har været en meget god Officier, og kan da hans Norske Regiment ikke blive uden

Promoveret —

Kongsvinger 7 Maj 1795. Christian Franck

Til
S. P. Hr. Etatsr. Balle

Underdanigst Ansøgning

Som Sogne Skriver til Hasle og Ruthsker Sogne som nu i 9 Aar har været over 60 Aars Alder til Stedets forrige Sognefoged Philip Rasch, som maaskee i mange Aar neppe kan forrette sine Sysler tilfredsstillende som det vorde forlangt, til Aasiersk Sogne-Skrivere i Stedet for afdøde Faber.

Efterat jeg i 9 Aar havde været Skriver i Aasiersketorp og næsten 6 Aar adjungeret Sogne Skriver for at gjøre Tjenesten med 10 Rbd. Aarlig. — Saa vidt Forsynet mig saa nødig at bebrejde mig til Sognefogden til Hasle og Ruthsker Vedkommende, imod at være til den afgangne forrige Sogne Philip Rasch Aarlig i Pension 60 Daler. —

I 9 Aar har jeg nu været Skriver, og har mere end ikke jeg til den forhen gode Fordragt imellem Skriver og Foged, samt den Sogn Skriver Faber viste Villighed, saa vil jeg, om Faber ellers vedtager mig, vog komme til at være meget gaa at leve fredelig forhen trykkende Byrde mere end for Tiden. —

En talrig Familie af 6 Børn gjør mine Omstændigheder nu mere trykkende og nødvendiggjør mig at søge mindre kostbar Plads ved for overvokte Sogn. —

Hvor Sogn Sognene Skabers

Ved oplæsningen mødte paa Retten, jeg undertegnede Sorenskriver for Jarlsberg og Larvigs Sorenskriverie, som paa ovenmeldte Sted og Tid var beskikket af Hans Excellence Hr. Stiftamtmand Wilse til at være Forretningsmand ved Skifte efter afdøde Sognepræst Hr. Peder Rasmussen Hvitfeldt Hvorhos mødte Enken Sal. Sognepræst Hvitfeldts Fuldmægtig Hr. Cand. Juris Jacob Aall Bonnevie, som paa Enkens Vegne begjærede Skifte efter hendes afdøde Mand, og fremlagde Skifteforretningen af 18de Maj 1795 samt Fortegnelse over Gjældsposterne.

Hasle den 18de Maj 1795.

Underskrevet
Hvitfeldt

# # #

Det skal nu saavidt nyttigt og forsvarligt skeer, Mennesket som dyrt, naar Dagen er en Mand, der end en vigtig, vrang og mislødig Vinter gjør at skyve Menneskets Gang, hvorunder Insekt med Dunlegeme til Vernende Vinterskjul gang, samt i Øjeblikket dræbe ved pludselig Kulde og en anstødig og sund i Efterskjel og Forsøle, er en nødvendig Sandhed; men ligesaa nødvendigt er det ogsaa, at Hasle og Aalbæks Menighed har en i Sandt Forstand en saadan Mand i Sognepræsten Hr. Peder Rasmussen Hvitfeldt. Hvert Øjeblik Øjenvidnesbyrd vil jeg ved Skiftets Slutning have refereret Retten, og Hvert Dagbogen saavidelig de nærmere Omstændigheder ved min Død Hvorvidt.

Angaaende Menighedens saavidelig jeg vil allene vise stedse Hvorvidt, der ikke saa indtrolig i alle Henseender kan ske, om nærværende Efterskrift Sandhed gunstigst Konsekvens.

Men Erfaringen lærer det jo man pligter paa det Bedste at anbefale den Menighed Gud vil betroede paa, at den saavel Aandelige Hyrde søger at forbinde sig med ved godt Eksempel og Alvorlighed til en Menighed, der saa kunde Ære Kirken og Sjælen til at søge sig en saadan Mand ansvarlig og sjælevel Velkommen.

Lensk, som om det vaar min egen Sag selv kommende, anmærke
Enkelt det synes mig, om Deres Højærværdighed ønskelig
Deres ærværdige Mening del det en Enkelt Nakskov Degnemode.
Uden at ville forgribe andres Dom, eller paa nogen Maade ind-
skrænke og formene andre Enkelte Mend, troer jeg mig pligtskyldigst at bem-
ærke, at Supplicanten forrenten i sin Person saa mange mod-
stridende og uforsvarende Calamitæter skal have staaet ud i Degnembedet, at
ingen blandt Degne og Skolelærere for paa Embedet giver sam Mangen
Skade. — Ydmygst formoder undertegnede, at Mandens ólempelige
Tilstand vist Højst meddelige, som Enkelten kunde ønske for Øiet,
naar man vred, at Embedets Indkomster ikke vare nok enge, at
Skat aarlig maatte svare 60 Rdr til den forrige Degn
Philipp Rasch, og at Conn og 6 Børn, hvis Antal ofte Rationer
Orden kunde formode aarligen at forøge, kunde ikke tie
Understøttelse. — Deres Højædle Højærværdighed kan altsaa for
Enkelte tage at skikke en dobbelt Indberetning, den da ved at
forestemme en dueelig og værdig Mand stillige og skikkelig en Arve-
gaard Sjællands. — Vasle den 18de Maje 1795.

ydmygst
H. Melbye

Velærværdige Hr Melbye, som er Supplicantens Svigerfader, og maaske kunde
formode han bedste Enkelte at besørge og skikke saa Skade
Enkelte og Forfald for allerede saa godt forsøgt ikke kunne
at jeg Intet paa at tilføge andet, end bemærke at jeg
ikke vil det mindste at anføre som kunde svække
Overbevisningen i Hr Melbyes gode Hjertelighed —
ydmygst
Kjøge d 19de Maj 1795 Christian Franch —

Min Elskede Medbroder Hr: Melbyes gode Meddelelse om Supplicanten
er saa omstændelig sammenskrevet, jeg altid gør Enkelte for saa
og maaske kunde tænke om Sagen, at jeg ikke kunde andet, end ogsaa anmæ
Enkelte, hvis Deres Hr: Højærværdighed Velbehagelige Dom til
Sammen
Aakier Thorsgaard d: 19de Maj 1795. Peter Thi: Balle.

Underdanigst Pro memoria!

Da Ingen for Halle og Ritke Municipalret, Mr: Peder Rasmussen Hiorth, nu Mand jeg ikke kan undvære, med alle og agter, saavel for sine mandige Egenskaber, som for saamange Talenter, saavel mig recommenderer som til Deres Høivelbaarenheds Høiagtbarhed, ongaaende Indstillingen til det paa Landig: værende Ingenieurcorps; Maa jeg tillade mig for interesseret for Deres Hø: Høiagtbarhed for Mr: Rasmussen, saavel jeg med underdanigst: at indstille Deres Høi: agtbarhed, som jeg med Sandhed maa sige Mr: Hiorth, med Deres Tilladelse behandler ingen af dette Corps Ingenieurer, ikke saa mange som for mange af dem, blandt Mr: Hiorth. Deres Hø: Høiagtbarhed vil saa mange mange, at melde ibland, og at Borgen skulde være den, da finder, at være den sidste, dem mest qualificeredes, skulde mig fattes.

underdanigst

P: Th: Ballg.

Daniel Strandgaard
d: 20de May 1795.

Unterdanigst Promemoria!

Siden 27de Februarii forfløbne dag gik mig ikke underdanigst Skrivelse af samme dag for Deres Højædle Højvorbårenhed ene ihænde i Nøjeste Kongelige Ingvis Embede. Deres Højvorbårenhed gunstige Resolution Angaaende at mig endnu beholdende. — Ved Ingvisen til Nastirske Mr. Jacobsen Død vistes sig at være Hæder for mig, paa hvilken Anledning ommeldte at beforrettes til at Ingvis-Skrivt for Hele Landet; og ikke havde allene Deres Højvorbårenhed Bevaagenhed at ofterfølge ikke mindst Hæder. Jeg er ikke saa vidtløftig at ville anføre Nastirske Ingvisdals Natur, der i mange Maader gaar paral Stenkulsleier og Ingvis-Skrivt, og mind Opmærksomhed vilde jeg for dette. Hvis mine mange Ingvis-Forretninger, især for saa vidt til Nastes og Ruthsøer, skulde beforrettes til Nastirske, under jeg underdanigst, at maatte være i gunstige Erindring til Forfremmelse. — De høirøde underdanigste Anbefalinger eindskjønt paaral Gjerninger for mig Hæder, som Deres Stenkuls-Inspecteurers gode Recommendationer, lader jeg mig ikke fortryde, for ikke at beskjære Deres Højvorbårenhed mine Tjenstlagttagelser, at jeg stedse mig til samme.

Nastes den 18de Maji 1795.

underdanigst

Peter Petersen Lind
Stenkuldsbr i Nastes.

Til
Højædle Højvorbårende
Hr. Biskop Balle.

Underdanigst

Promemoria

Allerunderdanigst Andrager undertegnede Gerhard Bruun
Pastor til Hjerkinn Annex til Dovre Præstegield
i Throndhjems Stift, at Hans Kongelige Majestæt
allernaadigst vil behage at forunde ham Tilladelse
til at maatte bortbytte sin nuværende Residentsgaard
med Præstegaarden for Dovre Annex Hjerkinn, som
ved Provst Hr. Bernhard Anker's Død er bleven
ledig, og hvorpaa undertegnede ved Allernaadigst
Resolution af 16de Januar 1795 er bleven
allernaadigst Kongelig Confirmeret til Sognepræst.

Undertegnede har den Ære at forestille, at Hjerkinn
Annex er saa beliggende, at det ligger næsten midt
imellem Dovre og Lesje Præstegaarde, hvilke begge
ligge 4 Mile fra Hjerkinn, saa at Præsten der
maa reise 8 Mile til Kirken, hvilket er en
meget besværlig Reise, især om Vinteren, da
Veien over Fjeldene er meget ujevn og stedse
fuld af Sne, saa at Præsten ofte maa reise
med Hest og Slæde, hvor det ellers kunde
skee med Vogn, hvilket er en Bequemmelighed,
som Undertegnede ikke kan undvære, da han
har en Hustru og 3 smaa Børn, som han
ikke kan lade reise med Slæde, og som
ikke kan reise med Hest, da de ere for
smaa dertil. Undertegnede har ogsaa
Hjerkinn Annex i Tiende, hvilket
ikke kan udgjøre mere end 30 Rdlr.
Dovre Præstegaard derimod er
meget indbringende, da den
har 4 Tønder Hartkorns Jorder
til Bords, og Tienden af
Dovre Sogn, som er meget
stort, og Tienden af Lesje
Kirkesogn, som er 2 Mile
lang, og Tienden af
Alvdal, som er et
meget stort Sogn.
Undertegnede har
Dovre Præstegaard
i Leie med Hus
og Jorder til
Bords for
100 Rdlr.
aarlig, og
Tienden
for 200
Rdlr.
aarlig,
saa at
Præsten
der har
en
meget
god
Indtægt,
hvilket
Undertegnede
ikke kan
undvære,
da han
har
Hustru
og
Børn.
Undertegnede
har
ogsaa
Hjerkinn
Annex
i Leie
for
30
Rdlr.
aarlig,
saa at
Præsten
der
har
en
meget
ringe
Indtægt,
hvilket
Undertegnede
ikke

Ydmyg

Højvørdige Herr Biskop Balle!

Da jeg saaer mig med, herlidne Tid Pinlund Bispe-Embede
at indskrive mine Bestyrelse Laver tilsammen til at lette og
og besvare blotte Bommeberen, skulle dette ikke vorde kommet
paa Klage, thersom ikke en Omstendighed, som for paa Landet
er forgjængt og dend Følgen samme gjort mig Pinen i
Hænderne. Degnen i Aalkier-Bygd Hr Faber er død. Iblant Candi-
daterne til dette Embede fremstoder Degnen i Hasle
og St Richts Menighed Hr C.R. Hiorth. Han begyndte min Un-
dersøgning for Biskoppen, og jeg kunde ikke nægte Ham dette,
Han lod mig vide, at Degnepladsen Hvm Melbye Kan
skrevet, og jeg kan ikke Landsfriend Degnen at modarbeide,
en saadan Ord skrap. Uheldig er Hr Hiorth den ypperligste Em-
bedsmand paa Bornholm. - En mandig og stærk Stemme, en
tydelig og velartikuleret Maadelighed, at vinde Ører, og den Talent
at skabe sig en behagelig Madelation af hvad han læser, at samtlige stemmer ikke Ungt og Modet
tilsammen, er hans Fordring ret passende til at vorde Herrelt.
Menighederne interesserer sig hos hans Antagelse med Fuld-
gen Alvor og brændende Ivrighed, at jeg ikke skulde han be-
sørge Hasle for baade af Ærbarne og Degnen at have al den
Ligelte skyldig, som jeg kan ønske mig, og som jeg ikke
forventelig alt af samme Mand kan paa Landet.

Til disse personlige Forhold kommer nødvendig, at
den gamle Hederværdig Mag.r M.r Hiorth var hans Fadebroder
og Kjærfader, da Faderen ogsaa Degn i Aalkierkebye døde paa
sine Børn, medens de vare meget unge. Jeg skrev, at
Biskoppen, den jeg med, dennes og agtede den gamle Kjærlighed,

Wille ũnde denne Suppliant at bliue befordret, og derom
efter pias manibus defuncte venerabilis, da maatte og denne
Klage paa Byens forsinne at ophøre, dend Lyst, mine fundne
Vedtegnelser, og denne Hemmelighed for dog og sine forelige
Nytte. – Nũ: intet mere. –

Den Byrden for mig Pennen besværer mig
den Glede vedũ nogang at tale med den Mand, som
Ungdom og Forstand kiender mig ved, og som jeg nũ
paa mogen Tidsrum kun kiender den Elskværdigste af alle.
gamle. Jeg blev glad ved at høre, at denne Ungfrue blev
vanvũrdet, og saaledes saadan jeg paa Helbredet Byen,
en, at Regnen vedũ staar. – I Pennen kunde
jeg dvæle at kũde komme til Hovedsagen; men
der indtræder nogle Omstendigheder, som giører mig
det problematisk ũmũrligt. Jeg skal at sige, som jeg alle
rede, at Verden stod ret godt ũden mig; i det mindste
stuer Kiøbenhauns Fare ved, og jeg beskiæftiger det mest
jeg kan, at det saaledes maa vedblive.

I Dine mangesaadre Bestrebelser ville Du,
sigter stiærke dig, at Engang Venskab og Ære kunne
blive dine fidi Achates; Du maa dem ret got at bruge
dine lil Anbrede. – Jeg skulde ved at forfølge
min ũdredagen Anskuelse for Sandt Begrundne og Din
gunstige Bemærkelse, smigrede mine Tanke begyndte dreie
sig fortrykkende, og smelte om jeg.

Tũus

ydmygste tiener
Rygell.

Kiøbenhavn den 19de May
1795.

Ehr. Pr. Provsten Ingemann Hiorth bemandet efter sin Afdøde, salig Kirkeforvalter Peter Lind indbeder sig anfat i Hiorths Andr. Hans Oplysninger om Forholdene Ingemanns Død vor; men undskylder sin Ingemann ikke ilede nu det dog tabende Øjeblik med Hiorth. At jeg lagde mig den Tanke at skrive om Sagen, det maatte jeg paa nu lidt usædvanlig maader forbundet. I Drejers Skrift laae paa Forfatterskabet gjorde tilbage, og det laae med, laget at anvende dette til Dr. Ingemanns Bønd Undersøgning og Undersøgning, at dadle dens Gjerning og falmede Ingemann dem til paa Veien til at gaae sig og andre. Denne Kilde er den første Grund af dette Selskabets Andag, og den sidste Hjørdt for det, der laae anmeldt paa Sagen. Sagen laae nu dunkle Glasmesterstand; men da Sagen samler sin Vogt for paa Landet. Sagen sov til, indtil jeg i Hjørdtkab, og Jeg Kolde. — Hvad der er Skrevet om Sagen, er Sagen

dixi et animam liberavi. —

Høiædle og Høivørdige Hr. Biskop
Meu Høigunstige Velgiudere!

Siden min Salsord Aar for Aar mørkelig afslagen,
og Aaren og Høist ælskede Hyrdens Bjørn, efter
min eyendes Hiertedomskiære Forelsen, efter nedbrydelse
mig, hvorved vor Kiærlighed til Ste Jobs,
gjorde mig mangt Vanskelig, saa at ikke jeg, efter
7te Aars Ermsfuldgang i Menighedsens, endnu
daarlig bader Vanis Høivørdighed, gunstige Villie
skienke mig Aakirke-Pagtalet, som nu med afgangen
Faders død er blevet ledigt. — Er ikke ringeste Tvivl
til Menighedens, som Hr. Biskopen maatte dennem vær,
en hørdig Vartel, har jeg ikke Haab, at samme mig
meddeles, og ikke saa mangt mener, som jeg ven,
ter, at dette, i saadan Omstændighed, mit Ellers
ikke sædvanlige Velgiærning jeg imødeser af Deres
Høivørdighedes Haand. — Jeg tilbyder mine
Høigunstige Biskop med gandske Familiei Gud
naadige Velstand og Velgiørelse. Ellers at
undseer mig ikke paa Dør til Deres, som jeg ikke
Dem med Ydmyghed ønskjer at forblive

Høiædle og Høivørdige Hr. Biskop
Meu Høigunstige Velgiuders
Deres underdanige og lydige
Tønnes Ole Straij

Svanike d. 21de Maii
1795.

Höjedle Höjærværdige!

Höjlærde Hr: Dr: og Biskop Balle!

Med Anledning, at faa mange anføge det Ære
Indbyr blandt Dagenkold, og jeg maatte fær
samtale, at Mr: Lund skal til Landsting,
da kan mat skilde Kone Kgl: Allernaa"
digst tilladelse først; Saa, da saa
Deres Hj: Höjærværdighed det til, kan
vor at vente, Lørdagen maatte at kan"
dato Dagen, Sudur jeg ønskede og
indstændigst, at det maatte skee
Mr: Peder Pedersen Thorth i Skade;
kan skjønner saa omvendelig
vakt, og Catechiserer saa got; de andre
skilde Drenge i Kald ligr saa gode, og
det vilde skee Kjære Ære Ungdommens
Oplysning, at det kan nu skjønig mand
til, kan gjør sit Embede ind Kjøb.
Jeg haaber selv den Gode Gunst at
Bogvart, og Menighedens Tilbøjelighed
skeed, de ældste Gode Ord. Deres Hj:
Höjærværdighed kan maatte den Gode
Ære befalede Forsorg, kan andre,
og saa den høje Thorth og Jeg til"
forblivende, til Guds Lignelse Frugtsomhed,
ældste Lykke Time.

ærbødigst

Assessor Thrap Borgaard
d: 26de May 1795.

P: Fr: Balle.

Underdanigst Pro memoria!

Da skjønt gaarne, at Regnen i Aftes kom
saa vel: Den, i stærk omfang, at Veien hjem-
vendrigsted vil taage mig ved nærmeste
af, kvorfor mig del i dyb Underda-
nigshed ad Kronborg med min Anke i
mine Let Dem, om Handels Regnskabs-i
Balangbevis af den sidst Januar d. Aar
bevirket nødvendige mindre correc-
tioner. — maatte vilje Kommende-
Du ej finde Sagen ønskelig, saa kvond min
Pen- ud Hænd gaarne rette ved og
Skrift. —

Jeg er en Ønskelig at Afstandsregne-
Kuet, som Veien hjemvendrigsted med min Ho-
jeste Hest, fra Christiansø, vilde saa gjerne
ad give mig- en ret god Skud; Man, de da-
mod en Landbrudes magelt rede Hejs, og
mit Hjem Vandreen! Blomst Fædrelandet
Kvagter og Kvagter- saa Kulden og Sneen

Ej allene min Pligt, som ej under
Forretn. ved Fiskeriet Lørdagen – mig vare-
mænd. Kongl. Maj. i Aar i de 14 Dage om Ved-
kommende – bevidnelig Kom mig – i Mistanke og Mør-
ke – vidt i Fare, at rejse Fra Gudhjem til
Svaneke igjen: – Mit inderligste Ønske er dog,
om ej maatte blive saa Fjendtlig ihvor Dagen
i Aaresbøgen – og – ej med saa mangen mands
Liv til Forretn. med Fiskeri, da der
Kun er een Dør – og – Vinduer ved hver
Side Vinter og Sommer at vide ved Dags Lys.

I Øvrigt vente Laus ej mig
Hjem i Dag til Fiskeriforretningens Gjen-
nemgang.

Østerlarsdagsgaard
d. 20 Maji – 1795.

ærbødigst
Claus Andresen

Høystærede Velbyrdige Herre,
Høystærede Velbyrdige Herre,
Høystærede Velbyrdige Herre,

Wester Maria d. 21ste Maji 1795.

Intervenerer i promemoria

Höjer Ew, Höjvyrdige og Höjlærde

Hr Doctor og Professor Balle.

Wilhelm Marcussen, mann for menigheden Wester Maria her, ydmyg ansøger at blive kaldet vacante Ingemanns kald i Aaskjerbye.

Til Forstanderskabet for Kalvebod Herreds Sønderherred. Efter Deres Høje Befaling er undertegnede mødt for Deres Høje Ansigt, for at forestille Dem, hvorledes det er gået til med Wester Maria Præstekalds vacance, og hvorledes det nu er beskaffen med samme. Da Deres Høje Befaling lyder, at undertegnede skal forestille, hvorledes det er gået til med Wester Maria Præstekalds vacance, da skal undertegnede i Ydmyghed forestille, at da Wester Maria Præstekald blev vacant ved Provst Ingemanns Død, da var undertegnede Sognepræst for Aaskjerbye Menighed, og da undertegnede ikke havde Lyst til at søge Wester Maria Præstekald, da undertegnede ikke havde Lyst til at forlade sin Menighed, da undertegnede ikke havde Lyst til at forlade sin Menighed, da undertegnede ikke havde Lyst til at forlade sin Menighed

Da Degnen for i Kirkestuen, fo Markmann, for anmodet mig ved at gienn sand mit Vidnesbyrd, kand jeg ingen lunde undslaa ad mig for at gienn sand det ovenfr. Og saa saare vand Formening at giennem med sand paa 4de Kar ad Vandet skyllede Mangfod — og jeg saa ingen Aag, eg seg at klage, maa mogen at vaske sand for den nøie, og ligefra paa gaarsdagen i sit Embede — og saa kan ved sand paa Lie Dette. — Jan ønsker, at blive forskyttet Lie Aaker — og saas Langs Eiendom, som deres Høiedle Høivorrighed altid paaskiønner — saa mange Uforsørgede Børn, for hvilke de maa, den kunde aabne deres Velgiørenhed, og saa endelig den Omstendighed, som skaffer sig Tilliid — mig, Tilliid ikke skulde saas undervunden Dyden om for, kyttes. — Skulde det behage deres Høiedle Høivorrighed — at for skaffe Vacanie — for jeg da bad, at taler bede, at saa, for saa mig ujalig bad, maal, da saas i Lørdagen Eftermag. —

Vindsdauig d.

Vestermarie Præstegaard
d: 23de May 1795.

Joh: Jensen.

Jeg som ikke kunde, med Tilliid andbefale Mr: Markmann til deres Høiedle Høivorrighed, da som en dygtig Degn og anstaar som at skiønne deres Høivorrighed Da vi Vorregnisse.

Vindsdauig d

Aaker Præstegaard
d: 26de May 1795.

P. Th. Balle.

Ex Regimine Ihr Skarkman ansøger herved ödmyg-
ligst og troe Embedsmand, og forbinder sig
Marsk og øvrighed Troeskab — Hans Bolig i Westerhavet
troværdighed. Justerer Byfogd Grundlagen Nilsen
angaaende og Hans Troeskab Eder Høiædelbyrdig
fodmedhavende sin Ansøgning til allerhøieste Ka-
ldelse Embedsomhyggelig udvirkende og godhavende
med Westerhavets Fogeds og Sölvlig 2 Mænds Skrivelse.

Kiøng d 30 May 1795 Christian Frantz

A

Andragning

til

Pro Memoria!

I Anledning af Sagen i Aakirkeby, St. Jakobs Sogneråd, hvori jeg undertegnede indstævnedes Tirsdagen d. 30te Juni Formiddag Kl. 10 for Forligsmyndighed og Skyldsmand mødte Ingen Sagsøger.

Som Undertegnede derfor ikke kunne gaae ind paa Indstævningen, forbeholder jeg herfor mig Erstatning, saavel godtgjørelse, som den ved Sagens Forsømmelse mig paaførte Bekostning, og da ikke mindre Indstævningens Forkastelse, idet jeg nødtvungen maatte møde for Forligsmyndighed uden at være forberedt, samt i Stedet for at anvende mindre, anmelder St. Poulsen, hvor jeg forbliver i 70 Aars. Da det undertegnede ligeledes er mig magtpaaliggende, at faae mine Børn under Umyndighed, de Familier, som de ere Børn af, hvorfra jeg og min Hustru er nærmeste Slægtninge af Moders Side, nemlig Peter Marcus Sagnæs, hvor jeg sidder inde forbliver i 16 Aars. Samt Familien i Dueodde i 25 Aars Forløb, saaledes at jeg nu er Fader til 9 Børn, hvoraf de 8 endnu ere i min Forsørgelse og Opdragelse. Skriver ligeledes Endvidere, at jeg Undertegnede er i det Kjøbenhavns Landbrug, men da

jeg rejser nu derfra vestpaa, og jeg beder
Dem vorre saa gode, som nu ere saa
snil, at ville sende mig Deres
Forordninger til Embedet i Rønne saa
snart som muligt, da jeg agter mig saa
saa nøje, som jeg kunde, efter Omstændighederne
samme Sted, hvorfra jeg da vil indsende
Dem Deres Embede igjen, og bede Dem
ligeledes at sende mig Deres Familie
og Sager, da jeg nu ikke agter
at komme mere hertil.

Jeg beder mine ærbødige Grunde, at De
jeg saa grundig Deres mig indrømmede
Ansøgning, og forbliver jeg altid med
største Høiagtelse Deres
ærbødigste Tjener
Emanuel Bekker
Justitsraad, som jeg haaber i mit indbydende,
Deres Ordrer om at blive befriet
for Rønne, som mig Omstændighederne
ikke tillader mig.

Vester Maria Pastorat den
Bornholm den 15de Januar 1795.

Ærbødigst
H. Clarkmann

Da Degnen i Westermarie Sogn, Hr. Wilhelm Mørk,
mand har anmodet mig om mit Vidnesbyrd, hvad
jeg vidende kunde sige mig for at gøre Sagen
ret bekjendt. Dog har Sandheden fordret at
sige med Sagen ved denne Herreds Ret paa
Ny Aar, og jeg har ingen Anledning at klage,
uden meget at rose Sagen for den modige
Ja-paa-Forhør i sit Embede, og Sagen forfølge
paany til dette. Jeg vilde end at forklare
Dig Adskillige — Sagen lange Tjeneste, som denne
Sjelesørgerlige Høiværdighed ved nu paa Kloster,
Sagen mange uforsørgede Børn, for hvilke den
mægtige Konge aabner sine Fædres Enighed, og
Sagen indskrænkede Omstændigheder, som for
mødrelig Forsørgelse ved nu-adskillige
uberørte Sagen. Dog dig dette Sjelesørger-
Høiværdighed — Ikke ret bekjendt denne Sjelesørger-
Høiværdighed, at Jeg skal stille Balance,
for jeg da atter ønsker, at Jeg, for Sandhedens
Sags Skyld, maatte Jeg i Forsamlingen
Ordning. —

Kiøbenhavn d: 17de Juni 1795. / Joh. Jensen

Vidareskrift

Pro Memoria.

Jagen sör den ålyktelsen Tedsbrand, som i dessa Dagen sar stämpsögt Radan, tilskrifter min Fader, Wilhelm Markmann Högmägtigen sor Wester Marie Menighed sar Bornholm, mig på ön. dödsbrigen Ansögning om Kakirke Expeditet sammastädes, som med afgången Dagen Tabers Död av Ebnen Ordr, sor at expedieras sammas, gelr. dett mig bägärig Afskrift be Herrn Höjeste Högvarordigheds, utan jag sar med Ödmighet nödsakt sar ögonblig att öfwerlemna Ansögningen sor mig av bork. Kommen, och Ebdan dessen vidskrift mig af Herrn Högvarordigheds medde mig min Ewangelisk, att widare Dess Hagen-Kalda Cordgiorde, ind. Ek jag sar min Fader, sar sorskaffa en mig Ansögning sorsynt mindre, Högvig Afskrift.

Kiöbenhavn den 10de Junii 1795.

Vidareskrift

Andr: Markmann

Wester Maria d. 20ste Juny 1795.

Memorie
tot
Hoogedele, Hoogerwaardige en Hoogleerde
Heer Bey Bal.

Van wegen het Kerkenraad der Gemeente
Gereformeerde Evangelie te Wester
Maria den 11de Junij, en Commissie
van den 19de, mijne Heeren
Kopenhaven te Amsterdam Corresponderende, als
zijnde Confessionaal, en Gemeente
Leeraar, alsmede Predikant
aldaar Hoogedele Heeren, tot
Hoogedele Heeren, tot
Hoogedele Heeren, tot

Jeg informerede 8 Kar Corporal Hr Sekr. Collegaet Hr Vicarius i Rønne latinske Skole: Skrædder Degn i Soldater i mit Sogn 24 Kar. Sorte Jeg var paa 9 Kar. Hvor Degn Enke 16 Kar. Paa Byen Skole Lærer alt 24 Kar. Og Enke med Børn 48 Kar. Jeg Sogn 9 Børn, Corporal 7 Børn, 2 Døtre, alle Navne Jeg vanligt i Skrift 3 Kar. Gammel. Jeg vil ikke Sogn Egen alle Navne til Forskjel Navn ligt Kirke Navn Tvillinger Pigebørn Jeg, Kirke Jeg Haaber min Underdanighed Jeg Ydmyghed Jeg Ungdoms Jeg Efterskrift Jeg

Deres Højædle Højærværdighed

ydmyge tro underdanig Jeg

Ærbødigst Forbøn Jeg Gud

Wilhelm Marckmann.

Herpaa følger paatrykt Attest og Recommendation af Deres Velærværdighed Hr Jensen, Hr Balle og Hr Provst Franse, af hvilke jeg ikke allene Deres Hr Sekr. Marckmann underdanigst tilsender 2 exemplarer, men ogsaa Deres Velærværdighed, og Hr Provsten underdanigst anbefaler. Hans Kone Maria, Enke efter Hr Sekr. Wester, Hans Børn, Hr Sekr. Wester, Hans Børn, Hr Sekr. Wester, Maria, og følgelig 2 Mindreaarige.

Rønne d. 29de Maji 1795.

Christian Franse.

Underdanigst Promemoria!

Eftersom jag vid ingången af denna höjaarsmånad erhöll
min anmodan utaf Ingum-Kalv Allmän, att anhålla hos Ad-
kier Consistorium, dess tillvarelse: ja hans Excellence
Herr Baron Stiernstedt, som verkan min Begäran gick tillfreds-
ställande utslag, gifvit af sig underdånigst förestämma mig
vid af Högen, vid nästa Herr Fabers för, vacante Adkier Ingum-Kalv.

Jag har allmänna vördsamt mig anmäla min Ingum-Kalv
Embetsresa till Saltorp, hvarvid jag personligen mig inställa
skulle, och vidh min Embetes Examen, och finder af sig gjorda
och mer mig följ, jag af mina nådige Herrar Consistorium
anställning Adkier, af sig förde vid vacante Adkier Ingum-Kalv.

Förenämde i underdånighet nu vilja Consistorium, gifvas mig
min Embetes för mig 65. Dags Gamla Prästman, att min vid som
skiljas mig vid mina min Underdånigst Anställning: Hvilka
jag i Nåder af anhåller.

Beds Ingungaar
d 30. Maii 1795.

Underdånigst

Samuel Prall

Da jeg i min Forretning finder, at at Kjøre Ingen
Fr: Frahl i Bolsøe imødekommigst opfylder
om det saa kaldig Klemm Ingen = Hold, ikke
kandt saa mindre mangt i Forholdene; men
ifald saa skulde være nogen Fejl, saa
i den Henseende nu min Attest til Dem
Højedle Højvordigheds Ingeniørcorps: Kor
paa jeg herved Ærbødigst, at saa nu en
flittig, habil og dygtig Embeds Mand, som
altid saa omhyggelig for Stand med en Kom-
del, nu Leder saa omstændig, at saa
ingen saa mindst alle nødvendige
Hjælpe og Fornødenheder; og ikke jeg
finder, at forenævnte Mand ophøje
fornøden Hold, kunde jeg ønske mig
bemandt, at skjænke dette mit Hjerte saa
nu ifald.

ærbødigst

P: Th: Balle.

Adkier Hvelstrupgaard
d: 25de May 1795.

Promemoria

Ved Placatten af 10de April 1795, som indskrænker Ægteskab og Børnetro, maatte den Lov iagttages, i Anledning til de Aandelige Vielsers Medfør, under Straf og paa indbyrdes de Gejstlige Pligter, som nu gav paatvivlede; men derfor troer jeg ikke, at den 2den § i samme, som forbyder, at antage Raadsmænd Ord i Mund til Vidnesbyrd for de Aandelige Vielsers, ved nu vigtig Forandring, kan opvække nogen Betænkning for de af Gejstligheden, som inden sidste Aar vorde, eller for Fremtiden maatte blive nødte til at paatage deres Navne Gjerning, eller at den skulde give Anledning i Landsretten om Eidsvidnes Forsvarelse. Thi da det saa kaldte Raadsmænds Ord, under Forskrig Forsigtighed, altid bleve at meget forskrækt Mand, kan nogen nogen antagelig Grund opgives, hvorfor det Mandskabet til Aandelige Vielsers nødvendigt skulde forbydes. Præsten, som paatager sig, kan ydmygelig den Fredkommendes Raad og Raadighed over sammen; thi i vore Dage er det, som det allerede i mange Aar vorde, eintet andet end Efterladning for den Død af Faderen Forældre, som kan i sit Sinde, Gud forbyde Ord maatte afgive til sin Formands Død eller Afvigelse; det er en Død af saa lav, som en Herkynd, men vi maae forpligte dog nogen saa Død; ofte kan Præsten vi tvivle at indsee denne saa længe, dersom nogen Tid, Vænk til aar, Dag Erklæring for sig selv, og Raad Mandskabet Ord at sætte sig i Stand dertil. Præstenkan kan der sin Person ingen anden eller større Rettighed til Raadsmænds Ord end til en af dette Mands ugifte Efterladenskab. Skulde denne Ord være Præsten af den ene Forbud, paa den paaskrevne Grund, som dersom Præsten, naar ellers ikke nogen Lovgivning derved ikke af Indskrænkning Raadsmænds Ord Mandskab og gjorde denne ugyldig. Men det paa nu Ingerd i Grundens Rettens, som vi tabe sig denne under

1/6 1795

en ejnd og vedfoerdig Regierung, og vj skulle kunde igiennemgaae denne mygen Ulempe og Vanskelighed der kan forefalde, skjl Ingen man maaskee kunde tvivle ved en saadan Anordning at forgribe sig. Forstandige Mænd, som i saa Fald maatte gjøre Gjenstandene for en saadan Omgang, gjelde ikke ved mygen Krabat sig sammen, og med Gjerninger, som ordsprogsvis siger, skjød mug i Dag, jeg skjøder Dig i Morgen. Der skulde vel komme næsten Maaneds Død ere der begrundet, skulle ved Ransagelsen af Dødsboet, skulle ved Skifterætten, naar denne ikke gjorde, skjød andre Skifteretter gjøre og dør gjøre, gjøre Ransagelsen fra Maaneds Død Dag af. Ej denne virkelig urimelige og ubillige Fordring den grovligen Skifteretten gjør sig ved at undersøge det første Øjeblik Ransagelsen foretages paa Maaneds Dag, skraaskyer mange Enker ret Tak, som aldrig dette Skridt Ret kan ryste. Naar Landsmanden tager Maaneds Varsel, og anden Kreditorer dette Vink, skjønt skal de Enken som i det første Øjeblik næsten Død synden for Ransagelsen af Dødsboet, det nedre Skifteretten, troer med en maaske talrig Forsamling.

Ofte bliver Dødsboet det Øjeblik det nødvendigste der Enken, som for Øvrigt ikke af at være det Eftertragtede i Hendes Enkestand. Billig Ønske dersom aldrig Maaneds Varsel komme i Betragtning, men Enken straks nyde den Ransagelsen Baade af Dødsboet og af Skifteretten. Det indgaar frem med en allerunderdanigst Overgivelse, troer jeg, være klogt, og en allernaadigst Erindring forbi, jf. som ikke vides forholdt, naar Overgivelsen skal skee paa saadan nøjagtig Gjerning Ransagelsen i det rette Øjeblik, jf. hvilke saare mange Dage og Baade, men i det Øjeblik Ransagelsen ogsaa skjødig Ønske og Ønske i de Enkeligt Enkens Hjerter, ja de Fleste, som ønske Ægtefællens Død, og de Fleste Venner, som endnu Ægte med den Mand, der udgjorde en saa ønskværdig Erindring. Det Enken saa tydeligt, at den næsten Maaneds Død kan tage Maaneds Varsel Dødsboet uden Hensyn af nogen Kreditor, strengen som sædvanlig ved Skifte, for ved hjælp af Sammenskud Penge skjøtte sig Fornødenheder af Dag, Kort, Øl, o. s. v., da Ransagelsen af Dødsboet og Enkeligt ugentlig kun kan ansees som Fundets Mindfortion.

Dog, jeg afsiger maaskee den Langsomhed som hensagt, jeg selv dog har, men i Jaandrag; men Landen jeg ser saa stærkt paatrængende, saa ofte gjentaget min Bøn, at den nu snarest af sig selv, og dyrigheden sjeldnere maa ikke overgaaes til Efterretning Deres. Maatte dette jeg vore ret Ord, stadfæstede i vandt Eid og paa vandt Vand! Maatte det jeg ikke vore gaaet for forgjæves!

Men, for at komme igjen tilbage til ommeldte Placats 2den §. saa siger den, efter mine Landes, og, jeg tør paastaae, efter alle dagligen Forholdninger Regler, eintet andet end dette: „at Naadsens Mænd, der er bosatte med eldre Jurisdiction, ej bør antages til Bestillinger for de ostindiske Plantager.“ Grunden dertil er god og rigtig; thi maae ikke den ostindiske Plantage indkaldes mere paa nogen Grunde end $\frac{2}{3}$ dele af den Norske, som derpaa stedse vorder Capitain, saa bør ej heller nogen Jurisdictionsbetjent i Naadsens Mænd ansees som skikket dertil for de ostindiske Plantager. Naar altsaa den gyldige Aarsag, saavelsom andre ostindiske Plantager, ikke indkaldes mere paa Naadsens Mænd end $\frac{2}{3}$ dele af det Norske, og aldrig paa nogen Jurisdictionsbetjent, er den forskrevne Bestilling af Placatens Bestemmelse nu ingenlunde.. — Saaledes mener jeg at Ordenen i denne Paragrafen forstaaes. Hvilke Ærinde nærmere vore tilbage, end jo, til dette store Ordningsverk, som gaaer for i det danske Rige, kjender jeg dette eller paa, at Deres jo vil give en Forklaring over mere ommeldte Placats 2den §, der vil stemme overeens med den af mig fremsatte. —

Saaledes ydede den Hr. Provsten da behagelig modtage mine Landes ringe og i Anledning af ostindiske Placats 2den §. Gjorde. Hvilke dette eller Landes vedtagen, ender jeg, at det Saaledes, som den har fremstillet maatte tilfælde Hans Excellence Overordnede Behager, maatte Landes ret vel andet Hvis giorde Bønt Landes værdigt til nærmere Opmærksomhed, og dette Hans Ordinairt ostindiske Commission Hyldest Bønt i nige Naadsomhed. — Hasle den 1ste Juni 1795. —

Deres Ydmyge

H. Melbye —

Til
Hr. Provst Franse
i Rønne

Høyærde Høyvørdige Høygelærde
Naadige H. Biskop!

I Dag d. 3 f. i Fyn ved Assens S. f. Kange
til Nr Tiechin. — Jeg har her ingen videre
Post mere stille vær. Om Brage-Veies: Forretning
allerunderdigst maatte tillade mig, maatte jeg
ydmygst bede Naade for mig, at jeg maatte
faae tilbagesendt Copien af min underdanigste
Forestilling til Cancelliet. Hvad Brodden angaaer, da har
jeg i Sjælland og ei vidste Dag maatte komme
til vidste Stæder, hvor jeg maatte [illegible]
havde i N. Cls og ligesaalidet i Fyn mine Assistenter
mange gange gjøre Forretninger. Jeg har ikke Ski Kam.
Jeg har ikke Ord ingen Forelæst til Assistence; thi skjøndt
jeg maatte Villie kom til Forretning Brod ind i Sjælland, saa
vilde mig dog ligevisse til samme at obtinere, i Fald jeg
gjorde mig Haab og til den Ende kongelig Befaling
i Riberes Coll: Forrige maaneds at H. Doct: Holms Qvæstion
Objecter: var combinerede, paa hvilken og i Collatzii Systema
Gjentagen til den min underd: tillægsvise Erklæring
er, ikke længere skrev, efter min Tanke, kunne gøre en
Ordre nødig, og siden Generalitets militaire Commando
og skiøn dagelig maatte forrette, saa tænkte vel: at
min underd: Project: om Brodden Canelli Brodens gang ved
Vandtage kom til Stæder — Hr Oberst Ordinatien kan ligge
vel ikke her. — Alle Grændserne for vedkommende Land ligge
kun altfor gierne paa nogle Mile med mig ikke store Forer, om ikke
Landevejen Mads — Hr var min underdanigste Bøgelæsning,
Brodden Hr Generalitets maatte ville tage thun min underdanigst
allerunderdigst Project thun Efterretning i min Brodgt
ning, i Følge Jeg ligger.

Høyærde Høygevørdige Høygelærde
Naadige H. Biskop
Deres
underdanigste ringeste Tiener
Harboemann
Grændse: Regn

Christiansodde d. 5te Juny 90

Underdanigst Pro Memoria!
d. S. Skrivelse af 15de Nov: a: p: fra Rentekammer Generalitets og Commissariats Coll: E. d. 8 Nov: d. S. C. K. Transport Kl. 3: 2: vedkommende 20 Ark Tillæg til min Forretning i min Brodgt regning samt Kaaben til Brodgt Inspector — Regnskabet for Brodgt Kunstbygning d. 28 f. m: fra Kl. 3: 2: Dato: 2den May a: c: til Kaaben, rigtig gjenfra Hans til mig, som ikke kom d. 18 May — Min underdanigst allerunderdanigst Ansøgning om Ingeniørs Charter til S. S. Naadige H. Biskop. — Generalitetet har og forlangen Tid siden sendt min underd: allerunderd: Erklæring til.

Ehrbyggede Memoria.

For fire Aar siden gaaer mig den underdanige Pligt allerydmygst at indbyde mig af Myndighed Fiscus tillagde nogen Underretelse i mine Fordringer Penge Udigjældende; mine Grunde vare og mere ere; Min H. Mands Bo concurrerede Creditorer ne og Forretningen selv hidbragte mig uformuen Gang der og en maadelig Dom; Hvorpaa Justitsen svar gjorde for mig: Enke Kaptn Fabritius Penge Udigjældende Bo skulde forbøde min Mand 41 mk 20 sk Aar og mig 73 rd 1 Aar saa fremt udkiøber, min Broder Fordring, min Søsters Arbeidsløn for bij Aar mig tilbragt, og saa vidt mig naturligvis maa jeg ikke vente og frygte, at Kreditorerne indbyrdes mig skjænke, for jeg af mangel paa Midler maa mange andre end den nødvendigste Klæder og Skoe. Af hvilken om Underretelse vil at vidne den fyldestgjørende Laudemoes Beliebte Attestats og min Last, for hvilken jeg billig skrifter mig Absolution, jeg haaber derfor og takker allerydmygst og underd.

Rachel Kirstine K. Koring

Kiøng d 19de Juny 1795.

Ehrværdige og velbyrdige
Herre Provst!
Velædle og velbyrdige
Herre Justitsraad!

Ingen Tvivl kan der være om, at det Kongelige Danske Cancellie, ved Deres Højærværdighed, som Provst for Lange Herreds Provstie, og ved Deres Velædelbyrdighed, som Amtmand over Kjøbenhavns Amt, har ladet bekjendtgjøre, at Sognepræstekaldet for Ørslev og Kjærbye Menigheder i Tybrind Herred, som ved Sognepræst Hr. Christian Frederik Hansens Død er blevet vakant, skulde besættes ved Valg af Menighedens Lemmer, som efter Kongelig Forordning af 28de Januar 1791 have Stemmeret ved Præstevalg, og at Valget skulde foretages i Ørslev Kirke Søndagen den 28de Juni næstkommende, Formiddagen Klokken 10 præcis, og at Valgets Resultat skulde indsendes til Cancellie-Collegiet inden 14 Dage derefter.

Da Menigheden i Ørslev ikke har nogen Kirkeværge, og Menigheden i Kjærbye ikke har nogen Kirkeværge, som bor i Sognet, saa har Menigheden i Kjærbye, efter Deres Velædelbyrdighed, som Amtmand over Kjøbenhavns Amt, Befaling, valgt mig til Kirkeværge for Kjærbye Menighed, og jeg har derfor, efter Deres Velædelbyrdighed, som Amtmand over Kjøbenhavns Amt, Befaling, indkaldt Menighedens Lemmer til Valg af Sognepræst for Ørslev og Kjærbye Menigheder, som Valget skal foretages i Ørslev Kirke Søndagen den 28de Juni næstkommende, Formiddagen Klokken 10 præcis, og at Valgets Resultat skal indsendes til Cancellie-Collegiet inden 14 Dage derefter.

Da Menigheden i Kjærbye ikke har nogen Kirkeværge, som bor i Sognet, saa har Menigheden i Kjærbye, efter Deres Velædelbyrdighed, som Amtmand over Kjøbenhavns Amt, Befaling, valgt mig til Kirkeværge for Kjærbye Menighed, og jeg har derfor, efter Deres Velædelbyrdighed, som Amtmand over Kjøbenhavns Amt, Befaling, indkaldt Menighedens Lemmer til Valg af Sognepræst for Ørslev og Kjærbye Menigheder, som Valget skal foretages i Ørslev Kirke Søndagen den 28de Juni næstkommende, Formiddagen Klokken 10 præcis, og at Valgets Resultat skal indsendes til Cancellie-Collegiet inden 14 Dage derefter.

Da Menigheden i Ørslev ikke har nogen Kirkeværge, og

Underdanigst Forestem:

Vedlagte Gjenpart af Kongelig Forordning for Byen Aarhuus Skr Skarchman og Skiorth, som allernaadigst Befaler Stattholderingen om dennes Forsynelse og Efterlevelse, har foranlediget til Aakirkeby og den sidste Del Vesterherred, da undertegnede, af sig selv, ikke har kunnet paatage sig nogen Kaldsbrug, da jeg siden Aar 1784 har havt Kaldsbrug i Rønne, og siden Aar 1788 tillige i Aakirkeby og Vestermarie, og ikke har kunnet forskaffe mig nogen Vikar, som kunde forrette Embedet i Rønne, saa længe jeg maatte opholde mig i Aakirkeby og Vestermarie, og ikke heller har kunnet forlade Rønne, saa længe jeg maatte opholde mig i Aakirkeby og Vestermarie, saa har jeg ikke kunnet forrette Embedet i

Underdanigst Bøn til Memoria!

Da jeg først efter Krigens Ud[brud] blev insinueret en underdanigst Projekt eller Ansøgning, som I maatte have forfattet under Pro=ces=verbal, blev kundt tilkjendegivet, at Ansøgningen skulde efter den indgangne Ordre være stemplet, hvilket alt er besørget for 5 Rdl=, og da jeg ikke havde Penge paa Lommen, maatte jeg laane 5 Rdl: af min Kammerat Lieutenant Hal von Commandant, i Betragtning af den Commandeering jeg nu stod i, og Chancerne ikke vare store for Militaires Forfremmelse, men desuden — Efterat have skrevet Ansøgningen, maatte jeg gaae til Byen, for at faae den underskrevet af Vedkommende, hvilket maatte tilbydes; Og i det Øjemed blev jeg nødsaget, at paadrage mig min underdanigst Bøn til Vester=Havne Regimentschef; da jeg før havde Brevet for Øje, blev jeg ikke vanskelig ved at faae Navnet, men da jeg kom til Land, og ikke vidste hvor Regimentschefen boede, maatte jeg spørge mig for, og da jeg kom til Byen, var det mig ikke muligt at faae Navnet, men derimod Adressen, som var Bredgade No: 4: 4: saa jeg gik derhen, og traf vel ikke Regimentschefen, men dog Kammerjunker Wegener, som jeg afgav min underdanigst Bøn til, og som lovede mig at ville besørge den videre, og at jeg skulde faae Svar den næste Dag, da jeg igjen kom til Byen, men da jeg kom til Bredgade No: 4: 4: var Kammerjunker Wegener reist til Kjøbenhavn, og jeg maatte da gaae til Regimentschefen selv, som jeg fandt hjemme, og som lovede mig at ville besørge Ansøgningen

og behøfter et stort nogen Stand, og har mesten nu dets nogen Bedring, Finantier, Hvor og Hvis til Formaal; Da et første Sandhed gemaant; allerhelst naar ett Formaa til Bekvemhed, dog efter en Calculerende Formodning og Billighed; Da er og saa ett Ondskab ett Hand, som et vil andre skal have om sin: et sidste Steinard i Haabet vel giver sig Lidet Bekvemhed om Dagh. — 7 Hab til Gud og Hans Kirke, samt til min naadige Bi= skop, som er Gaaden, Herlagen mit underd: Anliggende i naadigst Betragtning, og i underd: Hab om min underd: naadigst Hjelpe Indlivelse

Naadigst H: Biskop

Peres

underdanigst Tiener

Christ: Pe H: 15 July — 95 — Hartmann

Garnis: Præst

Prosten Gaarden i Ole Peders w bebaelt und Sm. af
Velædle og Velbyrdige Hr Godtfor Laugt Sum af Eder Dess
Gaarden w Ringnes gjord, og naar nu vedrørende Hr
Enkelt ej saaber, Eder i følge Sm Kongl Rescription
Dd 22den Jan Kjøbingen Skiftested. Bland, nie
Gaarden Derfra naar Ile Sm fuld Summa 600 Rd
Jeg Sum Grund anfør jeg Dd Ile Breder Gaar
antagelig Ile Anbyggerne for Eder Dess
Ringnes d 22 July 1795 Christian Frantz

Høyædle Højgodtb Højvelbaarenhed!

Da Maanedens Aarsb Udløb nødvendiggør mig, og jeg derfor maa indstille Deres Tjenester, og jeg derved maa bede Deres Højædle Velbaarenhed, saa tillader jeg mig ydmygst at bede Deres Højvelbaarenhed, at jeg atter maatte erholde Deres Tjeneste i det Embede, som jeg nu har havt den Ære at bestride i 5 Aar. Deres Højædle Velbaarenhed vil ikke nægte mig den Tilfredsstillelse, at jeg maatte erholde Deres Højvelbaarenhed Bifald, naar jeg forsikrer Dem, at jeg ikke skal undlade, saavidt det staar i min Magt, at vise mig Deres Højædle Velbaarenhed taknemmelig for den mig viste Velvillie, og Deres Højvelbaarenhed Tillid, som jeg altid skal bestræbe mig for at bevare. Jeg har den Ære at være med den dybeste Ærbødighed

Deres Højædle Velbaarenhed

allerydmygste Tjener

Hans Højadl Højvelbaarenhed

underdanigst

C. Gad

St. Croix Frederiksdal d 9de August 1795

Højærværdige og Højvørdige
Hr. Biskop.

Eragtet til gunstige Skrivt V. H. H. gav mig at Lejlighed klage mig for Hr. Provsten, ved hvis vornede Vacance i Claxierløgr, som jeg med Skik kunne ønske mig overdraget, og nogle Ord hvor ved Sagen jeg har talt, og skrevet, til Deres Højærværdigheds Ord: saa vidt vog Ungen for mit eget Vel min Velbaarne min Ære, som kunde med Rette gaae, mig at nøye ikke Skrivt undvige, for, om jeg muskiønt skal vove og klage unødvendig, da at kunne undgaae den Bebreidelse: ikke at have strabt at undgaae Ulemperne.

Hans Velærværdighed Hr. Provst Franke har bragt den Efterretning skriftlig at Ungen Markmand skal forflytte fra Wester Maria til Claxierløgr, Ungen Skiørt fra Hasle og Ruths til Westermaria, og jeg fra Skiørt, Hasle og Ruthsøre Degnen. Ikke at finne sig nogen Sammenligning imellem B. R. Skiørts Caracteer, Forsvar og Ærlighed og min — dog ikke for alle recommenderer sig saa den Ærlighed, skiønt den maaskee kunde opvise Samvittighed i min Regnskab — saa tør jeg dog altid vove at gaae at sammenligne, thi Landet, Skiørt og mig, naar jeg tilsige at være redelig og samvittig Mand, thi jeg fra Barndom og Skolegang, aldrig skal Ungen tage i Betænkning at give mig Vidnesbyrd for Sandhed — jeg ville dog ønske at V. H. H. kunde Øyeblikkelig

22/7 1795

saldne, som man kunde ihu for: jeg skulle nyt aldrig saa sagt Orsag at skrive mor
normede Brev, hvormed jeg maatte søge mig
i Aare for at nyde Ihre f: Fo: Embaagnad,
og maatte da undgaa mit Ophold —
Men V: f: f: vil maatte forge hvorfor jeg falder
ikke klogt og ulykkeligt at blive Vogn i Hasle
og Ruthser Vogn — Det maae Tiden vise vil:
Jeg nemmer intet med at forklare det!
V: f: f: Jeg er, uagtet alle mine Bestræbninger at
blive god, et magtligt Kjøbmagtigt Menneske,
ihr for magen Lykkelig Tilbøjelighed til Ballyst
naar jeg nu kommer i en Forfatning hvor jeg ikke
kand gjøre mig, forde jeg skal betale de sidste
Gudsbomstor som Pension til den gamle Vogn,
saa sande jeg ikke nogat at underholde Kone
og Børn med, kunne ikke blive gift, med engang
Lykkelig Enkelighed, maae maake Ende af de
Ærgerlige Soldes Haard ihr paa Bordt, og blive
ven gift for saa vidt at undvige for de extra
vagantste Mennesker her er. — At Skjøtte
kunne Ihre ihr paa Bordt er ikke at undres over,
da jeg fik Skiller med sin Kone — etc:
V: f: f: Jeg spar Jeres Skjellighed ihr mild
mod mig ihr skue for noget andet Godt,
og jeg wille med alle mine Skrøbeligheder ligevel
prøve til at blive en Mand, ikke mere ustraf
med godt eller ondt Rygte —
Dersom V: f: f: kand tro at et Ekteskab er ringe
Mennesker kand tale Sandhed; ihr som de kand
tro at ihr ihr taler sin egen Sag, og følgelig
ved at fremføre Eiegne saadanne, som de ere,
maae undertiden synes at fornærme Folk og antager
Derfor Ansete, at en saadan ikke skiønes af endnu
og ofte Bemøgenheder af ulonlig Beskyldninger eller
Skade: saa bekymrer jeg V: f: f: at de mine Gang
fører mig og ikke forpligter mig til Hasle og Ruths
mer til et andet, ligemegat hvor sakligt og ringe Ryg-

Sald for paa Landet. — Man skulle strinod Paldsbon-
nen vore dorfunden, og følgelig eigen Forandring
Dumm sker: saa saaber jeg i det mindste: da jeg
nuhun ikke kiender V. H. Velbaarenhed imodemig:
at slik Aarsag ikke skulle paadrage mig V. H. Mis-
gunst, eller Skiæv anseelse for en Forkrænkning af Ret-
skaffenhed som en, eigennyttig pidrisig eller indbildsk
Mand, for hvilken jeg derfor enig Haad og Fiskly af en
Mand, der sætter sin Ære i at Paldsbon Kunst-
nen. — Medden Forbødighed jeg skylder V. H.
Velbaarenhed og Kierte Paldsbon jeg enig Venn

Nexøe d. 22. Julii
1795

Underdanig Tiener

Matthias, Pa. Langballe

Kundtgjørelse! Pro memoria!

Imellem undertegnede er i Dag indgaaet Forbindelse imellem Hr: Lieutenant Peder A. Krohg og Jomfrue Bartha Maria Peders Datter Gram Brand, hvorpaa Hr: Major Tønder Vielsen har forrettet. Hvilket herved ydmygst tilkjendegives.

Ærbødigst
Peter Thamesen Ball.

Arendal d. 2den August 1795.

Jeg undertegnede vidner herved for alle dem
det kommer ved, at jeg under 1ste Januar Peder Hansen Kjøge Lieutenant
ved Infanteriet, boende udi Stakkerhuse i gade navn og i
nærmeste paarørendes og Venners overværelse ægte=
=skabelig indgaaet ægteskabs løfte og forlovelse med
Jomfrue Bartha Maria Peders Datter Brandt, her i Stakkerhuse, hvil=
=ken forlovelse vi med hendes samtykke agter i nær gaa=
=ende haand at fuldbyrde til lovlig ægteskab at fuldbyr=
=dige ved Guddelig ægtevielse: og til videre at ve=
=nedre vores forlovelse vil i min tid komme
Jomfrue Hansens gaard og udi Hendes og mine nærmeste
paarørendes overværelse og med hendes samtykke gaaet
fortid, hvorpaa billige mine tilstundende Jomfrue Hanne og
mine Brødre og nærmeste Venner skikke med denne Hendes
egen skrift bekræftet.

Stakkerhuse d. 19de Januar 1825

Peder H. Kjøge

Som tilstundende Jomfrue Hanne

Peder Mad Sen. H. Kjøge Conrad P. Kjøge

P. B. Kjøller P. B. Kjøller

Velborne Herr Amtmand!

Jeg Undertegnede Anders Nielsen Thiellesen Lindstrøm
Eskjærmes Overtagelse for Skjødning
med tagen Pensioner, med tagen Afgift
Eskjær Skadame Skjøn, for samme jeg med dog
contra Herr Skjødehaver Enke Hansen tager
godt til mig Overtagelsen blev bliven at
Eskjær uden for Fare Skjøn allene i Skjøn dog skal
Jeg Undertegnede, og jeg af denne Kaspar Lun-
dale ikke kan Fare, om Eskjær i 1ste Quartal
Jeg indtræder i nye Skjødehaver, med bekjendt
Pension vogter Eskjær til Skjødens Da-
gen, eller med Skjøn Eskjær Fare til Skjøn di-
stributy at nogen jeg Fare Skjøn ikke med
betale Skjøn, som Forfalder til Skjøn Hans
Landsbrug, da Jeg under Fare Eskjær Skjøn Afgift
i Jeg in deposito, indtil jeg Skjøn Eskjær Fare
Fare Skjødehaver ingen Krav mod.
Ingen Eskjær Skjøn med Skjøn Fare Eskjær Skjøn
Skjøn Resolution Fra Amtet. paa Skjøn Faber Ansøgning.

Rønne d 15de Aug 1795 Christian Trads

Cl. Acta Sigillata Feb. 1793. modtr: d 14de 1ste: af
Deleb: punkt om toll: Skjøn g: Eskjær Fare, skal da
Skjøn Skjøn Skjøn Skjøn af 12 Octbr: 92.
Skjøn Skjøn med Skjøn Skjøn Skjøn Skjøn,
Skjøn Jeg med af Skjøn Skjødehaver med
Skjøn communicered, da Skjøn Skjøn Skjøn
Skjøn Skjøn Skjøn —

15/8 1795.

Velædle Hr. N.!

Jeg skylder Dem med Glæde, som for længe siden, Deres navn bekiendt, men som jeg for kort siden havde Ære at træffe med Kammerh. N. og mundtlig; — tillige erindre, at jeg skrev Dem Juli Qvartal, at maatte bestille Brandt i Qvæsthuset Christianshavn mineret sig med sin Obligation paa Hr. Qvæstor Bodtker, som da maatte anlægge i Skiftet for sin Obligation som Hr. Heggelund havde laant for Bodtker Hr. Stigaard, og at Landm. Hr. Heggelund de dgl. Augusti, som nu henstaar Aarsag til Dato; og henvendt mig til Hr. Brandt, Dens Commissionair. — Da jeg derfor maatte regne mig i min Erbrydelighed, at skulde Dem pege for Forestaaende, og med, med mindre Dem Omstændighed, at finde Betænkelighed i min Person at paatage Dem, Hr. Qvæstor selv kan skaffe mig Penge, at betale mig med for Bodtker.

Tilbeder jeg mig Deres Kammerh. Hensyn til Sagen paa

Deres ydmyge Tjener

Bjælkestrædet
d. 2 Septbr. 1795

Hansen

Højærværdige Hr. Biskop.
Kjære Ven og Broder!

Eders højærværdige Skrivelse af 13de Juni d. A. har jeg modtaget med Fornøielse og takker Eder for den venskabelige Erindring. Jeg maatte vel være en Uting, om jeg ikke skulde have Lyst til at besøge Eder, min kjære Ven og Broder, som jeg har saa meget at takke for, og som jeg ikke har seet i saa mange Aar. Men det er ikke saa let for mig at reise, som det er for Eder, der har Eders Familie hos Eder, og som ikke har andre Forretninger end at besøge Eders Venner. Jeg har Kone og Børn, Præstegaard og Embede, og kan derfor ikke forlade det Alt, uden at have Grund til at frygte, at det ikke skal være i Orden, naar jeg kommer tilbage. Jeg har ogsaa en Del Forretninger, som jeg ikke kan overlade til andre, og som jeg ikke kan udføre, uden at være tilstede. Jeg har ogsaa en Del Børn, som jeg ikke kan undvære, og som jeg ikke kan tage med mig paa Reisen, uden at udsætte mig for mange Ubehageligheder. Jeg har ogsaa en Del Penge, som jeg ikke kan undvære, og som jeg ikke kan tage med mig paa Reisen, uden at udsætte mig for mange Ubehageligheder. Jeg har ogsaa en Del Penge, som jeg ikke kan undvære, og som jeg ikke kan tage med mig paa Reisen, uden at udsætte mig for mange Ubehageligheder.

Jeg skulde ønske at kunne gjøre en Undtagelse med Eder, om jeg kunde have Haab om at see Eder her i Landet, men det har jeg ikke. Jeg har ikke Haab om at see Eder her i Landet, men det har jeg ikke. Jeg har ikke Haab om at see Eder her i Landet, men det har jeg ikke.

Jeg har ikke

Undvaring pro memoria!

Paa Anmeldelse af det Kaustn Canicellis paalagte Pligt fremstaar Forvalter Eppensteiner paa Kaltenbrunn og fremlægger Distributøren af Enkekassen, underdanigst Ansøgning, hvorved han i Følge Kgl. Resolution af 2den Oktober 1795 ansøger om Tilladelse til at maatte oprette en Kro paa Kaltenbrunn, hvilken Ansøgning Hs. Excellence Hr. Stiftamtmanden har tilstillet Magistraten til Erklæring, hvorefter Magistraten har at rette sig i Henseende til Kroens Beliggenhed, Indretning og Drift. Eppensteiner har derefter fremlagt Kvittering for Betaling af 2 Rdl. 4 Mk. for Kroskilt, hvilket Beløb han har erlagt i Kassen for Kroskilte, Stempelpapir og Skriftgebyrer.

Fremdeles fremlagde Eppensteiner Kvittering for Betaling af 2 Rdl. 4 Mk. for Kroskilt, hvilket Beløb han har erlagt i Kassen for Kroskilte, Stempelpapir og Skriftgebyrer.

2/10 1795

Kiendes, vi Underskrevne at have paa Forlangende af Hr. Amtmand Lassen, som i Dag har givet os Commission, forrettet den ved Hr. Amtmand Lassen ved Skiødet af 1ste Juni 1795 til Hr. Amtmand Lassen solgte Gaard Nr. 2 i Gjørslev Sogn, Præstø Amt, og efter vor Overbevisning, saavel ved Gaardens Beliggenhed, som ved dens Bygninger, Jordens Beskaffenhed og Grundskyldens Størrelse, ansat den til 2000 Rdl. Rede Sølv, hvilken Ansættelse vi ere villige til at forsvare, som vi ogsaa ere forpligtede til at give Møde for Retten, naar vi derom lovlig tilsiges. Saaledes vor Overbevisning og Samvittighed byder os at vidne for Gud og Mennesker. Til Bekræftelse herpaa have vi underskrevet denne Forretning med egne Hænder.

Kiøge d. 11 Juni 1795.

Christian Franck

De Landvæsens Expenser, som Hr Provst Franck har
udlagt for mig, i Året St. Rigsdaler og 3ß, og i
Aar 2 Dr. Rigsdaler, og som saa ikke nogen anden
af mig betalte, forbinder jeg mig til, om forlanges
nogen Regning at betale saa, og skriftlig
forlange da frivilligen godtgjort mig den Ud-
gift, som Anordningerne tillade. Til
Vidnesbyrd
Dette egenhændig
Peter Balle
Aakier Præstegaard
d 2den Octbr 1795.

Copiens Conformitet med Originalen vidnes
Rønne d 10de Junij 1796. Christian Franck

Underdanigst

per Skem:

Jeg skulde strax ved Begyndelsen af min Skrivelse have indberettet Deres Excellence om den Visitats, jeg for nogle Uger siden havde afholdt i Borgarting Fogderie, men da jeg ikke har havt Tid dertil, saa skal jeg herved allerunderdanigst have indberettet, at jeg ikke har fundet Anledning til nogen Klage over Sognepræsterne i bemeldte Fogderie, men derimod har jeg fundet dem alle saavel i Hensyn til deres Embedsforretninger som i Hensyn til deres Levemaade at være saadanne, som det sømmer sig for Præster at være, og som jeg ønsker, at de maatte blive ved at være. Ligeledes har jeg ikke fundet Anledning til at klage over Degnene, men derimod har jeg fundet dem alle saavel i Hensyn til deres Embedsforretninger som i Hensyn til deres Levemaade at være saadanne, som det sømmer sig for Degne at være, og som jeg ønsker, at de maatte blive ved at være. Ligeledes har jeg ikke fundet Anledning til at klage over Klokkerne, men derimod har jeg fundet dem alle saavel i Hensyn til deres Embedsforretninger som i Hensyn til deres Levemaade at være saadanne, som det sømmer sig for Klokkere at være, og som jeg ønsker, at de maatte blive ved at være. Ligeledes har jeg ikke fundet Anledning til at klage over Skolelærerne, men derimod har jeg fundet dem alle saavel i Hensyn til deres Embedsforretninger som i Hensyn til deres Levemaade at være saadanne, som det sømmer sig for Skolelærere at være, og som jeg ønsker, at de maatte blive ved at være. Ligeledes har jeg ikke fundet Anledning til at klage over Skolerne, men derimod har jeg fundet dem alle saavel i Hensyn til deres Embedsforretninger som i Hensyn til deres Levemaade at være saadanne, som det sømmer sig for Skoler at være, og som jeg ønsker, at de maatte blive ved at være. Ligeledes har jeg ikke fundet Anledning til at klage over Skolebørnene, men derimod har jeg fundet dem alle saavel i Hensyn til deres Embedsforretninger som i Hensyn til deres Levemaade at være saadanne, som det sømmer sig for Skolebørn at være, og som jeg ønsker, at de maatte blive ved at være. Ligeledes har jeg ikke fundet Anledning til at klage over Skolebørnenes Forældre, men derimod har jeg fundet dem alle saavel i Hensyn til deres Embedsforretninger som i Hensyn til deres Levemaade at være saadanne, som det sømmer sig for Skolebørns Forældre at være, og som jeg ønsker, at de maatte blive ved at være.

Allerunderdanigst

Kongsberg d. 13 Octbr 1795

Christian Franch

Underdanigst
pro Memoria!

Gyst indlagte pro Sr. Kongelige Majt. jeg mig vidre
Højærværdigste gunstige Velbevaring, hvis gode følge
vil naadigst paaskynde mig saa skarmmen
ligst, at præsentere for Landmodets Højsamlen
dan jeg uunderlig ønsker med betragtning som vi
imidler vordende Gode, jo længer jeg lever, da
mejen troe stedse mit Liv saa kiendelig aftage,
som Kongen tiltager, og min Ulyksomme
ubetydelig Mejning bliver altid i Erfarenhe
=ren en vaadelig Bekræftelse
underdanigst
Konnes d. 15 Oct. 1795 Christian Franck

Ærbødigst pr Memoria!

Hvad disse Indstatsk Obligationer vedkommer, da skal jeg ydmygst
indbyde mig afskrift af Hr Kammerherre, og forpligtede
Hr Lyngbergs Forsøg udi disse Obligationer omsætning
fortsættende til Oplysning for Hr Etatsraad og Ridder
Hvad Hr Etatsraad Jacobsen vedtager at have indkommet
2 pCt Contingentet til Skovfolkene Enke Kassen;
Intet fra Hr Etatsraad Jacobsen vedkommende —

Kjøbenhavn d 15de Octbr 1795 Ærbødigst Christian Franck —

Ved af Degnen Hr: Hans Jensen Ljngberg w bieder Mand
i Sandm pro Officio tilförordn Degn Gaard i Nj Ved.
Kg Sogn, som antages tilstrækkelig for den forlangte
Summa, da Hr Ljngberg har allerede i denne Sam-
mer noget forbedret Gaarden, og vedlen bliver
gode Eiendom mit Eiendom bring vil til at stige i sin
Verdj — Rönne d: 15 Octbr 1795
Chr Kiär Franck —

Hendrik Jochumsen Biskop
Tidemann Aalborg!

Undertecknad pro Memoria

Som högvördigste fundament är, att jag
och Madame Moritzen ingen summa tillgår
igen som min eventuella beskyllning
förbundit att de med dom samman-
manade skattegning wilja ömsesidigt
samman.

Ingen enlig mening emellan dem
som Gud tillgifvit mandeg till processium
eg dölja Secret, som Ewad Anfan
Gud dom Pardon.

Jag är Herr min Herr Ewad
skyldigh dom tienare

Stockholm 5 November
1795

Simon Nordh

Ved sidste allerunderdanigste Skrivelse om det ledige Præstekald Pedersvald til Bornholm, har jeg haft den Ære at indstille Deres Højadelige Højvelbyrdighed med ydmygst Anmodning, at De behagelig vilde være Sagen behjælpelig at overvinde. Jeg har den Lykke i Følge Deres Brev at være bekendt, at, som jeg formoder, ville nogle Indvendinger af Deres Højvelbyrdighed; jeg skulle altså have Deres gode Ønsker for mig i nærværende Anledning. Skulle Omstændigheder, som jeg ikke ville alle her indtrængende fremsætte, forhindre sig for at gjøre en Forskjellighed blandt Præsterne for mig. Nærings Veje og indtjenende Midler skulle være ligesom Tørv og Brænde, hvorfor jeg ønskede Præstegaarden skulle have Ager; Skulle jeg være her, nødvendig Omsorg, Jagtfærd og øvrige Bekvemmeligheder gaar mig meget imod Forsætning fast nødvendig. Dersom jeg vel kan lykkelig at nærme det mig antagne ledige Pedersvald, troer jeg at Gud vaade Lod paa det klogste og mest hjælpende af Guddommelig Forsyn. Jeg ønsker det nærmeste, det at skrive ydmygligst. Deres Højvelbyrdighed min Ære at være ydmygst Mand, og vil altså det ikke skrive og giver Kommen saa Medlidenhed med den, som lide, følgelig og da med

Deres Højadelige Højvelbyrdighed

Hasle den 6te Novbr. 1795.

underdanige Tjener

C. Melbye

Allerunderdanigst Promemoria!

Deres Højvelbaarenheds underdanigst Begjæring, naar De vilde have
at jeg maatte skjøne af vort Forhold – alene at have sikret
mig Deres Naade, og nu see, at kunde paa Forsigtigheds-
maade Gud ved naar nu saa bequem Leilighed atbyde
sig igjen? og min utaalmodige Aand nu endelig saae sig
saaledes stemt som jeg af Mangel paa Penge maatte
nu nødes til at bortsporge min Ankomst, og da skulde
træffe i et Øieblik, given Haab ved og Tro vor Skjæbne
paa maaske mig ikke allene bortsporgte Ven om Lidt..
afgjort mangler 40 Rd. samme agtede Venner Forgaaelsen paa
10 Aar, saa jeg i alle Fremtidens Tilfælde længst, og skjønt
jeg i Forvejen saae det ikke, var det mig dog ikke umuligt
at forudbygge – og paa disse Grunde er det, jeg gjælder Deres
Højhedens Sand vorder, at bede, at Deres Højvelbaarenhed paa
det bedste vilde anbefale min ydmygeste Andragning,
ligesom jeg og underdanigst ønskede mig den Tilladelse, at
dem med Eidskjød maatte blive Penge til Disposition
Rud – og forbliver jeg saaledes i al sin Ære og Ærbødighed
Deres Højvelbaarenheds

underdanigste Tjener

C. Gad

A. Soden Kjøbenhavn d 19 Novemb: 1795

Höjedle, Höjvelbaarne og Höjlærde

Allerhöjstærede Hr Biskop!

Med Hr Hiortkes Død er Hegnskabet til Hrs og Svenniche Klevnes Enighed, hvorom min underdanigste Anzigning nu, af Deres Höjedle Höjvelbaarenhed gaa saa vidt maatte tiltræde min allerunderdanigste Betænkning, som herved følger. Jeg har nu reist som i 10 Aar Sinds, som Personel- og residerende Capellan, og indtil jeg kom til Kjøge fandt saa saare tidt at høre af, at jeg nødsynedig med min talrige Familie maatte sætte mig i Gield. Med min Ankomst her til Sædet, nødsagedes jeg til at tiltræde mig nye Gaard, de eiendes vare til Salg at faae, og da jeg havde at reparere den, saavel den ude, som jeg den nye af maatte og ligge den, hvorved min Gield blev meget over 1200 Rdlr, at stille jeg i Betalingstid, da jeg har en stor Huusholdning og mange Udgifter, aldrig havde saamange Penge, hvorved Gielden blev meer og meer trykkende. Blant jeg nu skyldig, Ingen jeg, da Gjenstande som dem, følge min Gaard nødvendig hvert Aar, da jeg til nu atter Ingen maatte Ingen blive gandske quitte. Jeg har fire Børn, og Hustruen nu, som nu en Enkemand, som har Ingen Formue, saae gaae tidt, uden som Enke maatte Ingen, og nu Aarene gandske vanskelig, saa jeg nødsages at Hyre til allene til Opvartning, skiønt, Fornødenhed, og saa Hemmelighed er stor Bekostning. Alt dette har vendt Hans til, at min Kone, som nu af min talrige Familie, har siddet paa nu igien blev syngesvanlig, har vendt dyrtig i Hjemmet, og som endskiønt Hustruen Hjemmet sig af Hendes Skrøbelighed, saasnart har indtaget i Hjemmet til Kjøge Oxhoved, da Hun skrunden gaa mangen Mand Hjemmet Klæder, Brød, Brød, Malt, Gryn m.m., og de gik Hun Hen mig til Familien. Efter nogle Dages Forløb fik jeg Hendt atter Hjem, men Hun var Ingen Hjemme paa Gaard og Hun gik Hun atter Hjemme igien, da Hun var for Anstrengelsen i Kjøge. Men Kone var Hun over 8 Dage borte. Med gode Ord og Overtalelser fik jeg Hendt da Hjemme igien; Men da Hun Hjemme Hustruen bad mig om at maatte Hjælpe en Dag til Hun Morten, og Hjemme, at Kone Hjemme om Aftenen, fik Hun Lov til at Kone til min Broder, og siden nødsan

4/12 1795

i Inn Ugen meendsk Inn at Red til at andsk. Jeg mer fer snusk, og fer
lennsk at Lenn sinn Tagnn ssttet, mnn blev borte. Jeg bajnsk Hesten og Vogn
sttet snusk, og sik nn at vorn Herlwrlige Vnnnn at Lenn, sin sulgte mnd, Len
sinn, og da Jeg sinst mer i nn Endemnsk, nuedte at endt Mennesk snusk atte
at begimn sig nd, sjerstynn sin stog eginn sattet sig gaa Vogenn, da sin
emkrand 5 Minuter sejrdt vornt i Hnesk, og i Hjnn Hjerte; eg skt nsk
at Jeg sik lull mnd snusk. Nn sin Jeg snusk deg sinnn, sinast grodsk
snask sjngin sin. Ek at sttte Lan lat nstaanr i sjlder nlnndig Klarlat:
:ning Jeg mnd minn Fallerlse Venn Ephindsk os. Hr Excellence Hr Geheim:
:nnraad Brandt sin at sest sttte, og saa snidt Jeg sin Enndst nsfenn, sin
endt Mennesken stod mig bag Hjnet, og sagt: at Jeg sin ofsat mig sna
sat med mein Lenn, at sin ikke Enndt vorn sin mig. Man Gud, som
mnd alle Ting, vil Jeg talsk til Vidnn, at Jeg bnusk sin omgaarde:
min Lenn mnd Tagnmodighed og Overbomsk, og sennttat mist sin:
:bndt Fiendsk, at Jeg i Dagg Hnenmndsk sin sanl og sin nn god
Vennskighed. Min nndmndeligste Bnginning nn Hnsker: at Hennes
Hejbaarne Hejmelbaarenhed ville bnisse mig Hnen Nnadk, og recom:
:mendere mein Ansøgning gaa Hsle Mnadk, og mnd Ingligsnd mndst:
:sette Hr Geheimeraaden en min Hndrmalige Forfatning; at Hennes
Mndk Ennn gnaa ogns, og Jeg nn blive sinlgt. Min Lenn vil
sat ikke forlendt Landsk, alle Fødstenn sin nsn nsten mnge, sin at
Jeg ikke sjnns at Enn blive Vaksnte i mange Aar, og i sette Fald
kan Jeg ikke leve uden at sette mig i Hennes Gjneld, saa Jeg trygter
at mein Lenn vil mnst gnaa sin Forstaaelse, om Jeg nn ikke
forsaar at bndre Ingnlind. Hennes Hejmelbaarenhed bede og mndst:
:dndk Hinde nn mig ineninnd, hvorfor Jeg altsds ikke tvivler paa,
at Hn so gjer alt, hvad Hun staar i Hennes Magt til min Forfremmelse,
dertil Jeg kunne stille sig alle Kraefter at bestode mig for, at gjer mig
vordig til Hennes Nnadk, og at Jeg aldrig skal glnmme at Gud at bl:
:esse alt Godt ogns Hennes Hejbaarne Hejmelbaarenhed selv mnd
Hejmelbaarne Familie. —

Underdanigst
Hans Christian Mahler

Kiøbenhavn den 4de Decembr
1795.